

Pamätná kniha
Obce Píla pri Modre
Od dňa 1. decembra 1940
(doslovne prepísali: Zuzana Vaňková, Katarína Kočišeková, Mariena Valová)

Kronikár

Pamätné knihy obcí sú vedené od roku 1933 a to na základe výnosov. I naša malá obec Píla, okres Modra, rozhodla sa usnesením obecného zastupiteľstva zo dňa 17. II 1934 rozhodla sa zaviesť pamätnú knihu.

Nakoľko nemal kto pamätnú knihu viesť, nezaznamenávaly sa deje až v roku 1941 bol poverený kronikárom Jozef Szentandrassy, správca učiteľ miestnej ľudovej školy. Narodol sa 2. februára 1907 v Letanovciach okres Spišská Nová Ves, kde i vychodil 6 tried ľudových škôl. V Spišskej Novej Vsi skončil i 4 triedy mešť. Školy a 4 ročníky učiteľského ústavu, kde i školu skončil.

Na to po vojenčine učil 10 rokov v Dravciach pri Levoči a v Dienburku pri Malackách 2 roky. Na to som bol preložený na štátnu ľudovú školu dvojtriednu v Píle, kde i začínam chronologicky uvádzať deje a udalosti obce a jej chotára.

Popis obce

Poloha

Obec Píla leží v údolí potoka Gidra v Malých Karpatoch pozdĺž vicinálnej cesty Častá – Píla. Táto cesta odbočuje z krajinskej cesty Častá – Modra v časti zvanej Lindava (Lindenau). Obec netvorí dnes uzavretý celok, ale tiahne sa roztrúsenými domkami v dĺžke 2 km po stranách spomenutej cesty. Smer osy tejto cesty je od severozápadu k juhovýchodu. Domky stoja kolmo na osu tejto cesty. Je tu veľa starých nezdravých chalúp a len v poslednej dobe začínajú prestavbami oných nehygienických obydlí.

Meno obce

Obec dostala meno po tom, že tu mali páni z hradu Červený Kameň svoje na vodnú silu zariadené píly a mlyny. Tento hrad stojí priamo nad obcou v relatívnej výške asi 95 m na vrchu opanujúceho široké okolie. Hrad bol postavený v 13. storočí. Katastrálne patrí k susednej obci Častá.

Vznik obce musí sa pripisovať hradu, lebo v údolí Píly nachádzaly sa domky, v ktorých bývali zamestnanci píl a mlynov patriacich hradu a ku ktorým sa prisťahovali prítomní, ktorí získali od panstva plané úbočie, na ktorom si vystavali svoje domky. Tomuto prisvedčuje roztrúsenie domkov a mnoho rovnomenných rodín. Mimo spomenutých nemovitostí malo tu hradné panstvo hospodársky dvor, ktorý však viac k lesnému ako poľnému hospodárstvu.

Rozloha obce

Kataster obce pozostáva len z intravilánov a cesty, čo činí spolu 41 kat. jutár. Polia a lúky, ktoré niektorí občania majú, patrí do katastru obce častá, Dubová a Pudmerice. Urbaristi Jána Pálfyho vlastní les v rozlohe 19 kat. jutár a pastvinu nad školou v rozlohe 14 kat. jutár. Táto okolnosť má silný vliv na obecnú samosprávu v hospodarení, lebo celý daňový základ činí dnes iba 1300 Ks.

Kostolík

Asi v prostried obci stranou od hradskej za starým a náhonným potokom stojí malý kostolík.

Malý pozemok okolo kostola je ohradený kamenným múrom, ktorý je nepravidelného tvaru. Pred vchodom sú dva tehelné schody a potom latková bránka. Na oba boky pred kostolom pochovávali i pochovávajú zámožnejších, alebo význačnejších obyvateľov. Na mnohých križoch sú nápisy s rukopismi neprečitateľnými. Stavba je gotická s klenbami a jednoduchosť je zračná. Kostolík organu ani harmonia nemá. Sväté omše sa slúžia každú stredu a v druhý deň dvojsviatkov (Vianoce, Veľká noc, Turice a na hody 19. marca a v prvú nedeľu júlovú. Terajší farár je Andrej Ovšonka zo Spiša, ktorý je správcom fary v Častej.

Kríž

Pred Pílou zvanou „Papiereň“ stojí drevený kríž. Tento bol Jozefom Trnkom z Pudmeríc v roku 1924 obnovený, k čomu drevo dala obec a na prácu bola prevedená obecná sbierka a umučenie dal spomínaný p. Trnka. Posvätený bol 19. marca 1924.

Škola

Škola je postavená na mieste bývalej pánskej pradelne na hornom konci dediny oproti mlynu zvaného „Prachárna“. Je to budova štátna, vystavená ako jubilárna v roku 1904 býv. Ministerstvom kultu. Nachádza sa v nej jedna učebňa a dvojizbový byt pre správcu školy. Škola je dvojtriedna, ale učebňa je len jedna. Pred výstavbou školy bola škola umiestňovaná v rôznych domoch ako v obecnom a v bývalom pánskom dome pod číslom 7. Istý čas chodily deti na hrad, kde ich vyučoval tam ustanovený kňaz.

Horná Píla

Do katastru obce patrí i dosiaľ ešte nespomínaná Horná Píla, ktorá leží pri stoku dvoch potokov, ktoré tečú jeden z miesta „Rybník“ a druhý smerom od hájovne „Kobylé“. Tento potok zvaný Gidra je zdrojom sily pre tunajšie podniky ako pily a mlyny a dnes už nepracujúca a na strojnú dielňu p. Bohumilom Brunovským prestavanú hámru, ktorá do roku 1916 ešte kovala medené kotle a podobne.

Obyvatelia

Pred rokom 1914 bolo v Píle len 200 obyvateľov a celkom 54 domových čísel. Dľa národnosti zväčšia Slováci, ale zamestnanci veľkostatkov boli Maďari i Nemci. Drevorubači z Bavorska sem kolonizovaní za Márie Terezie sú nemci, ktorí sa pomaly poslovenčovali, ale teraz sa vracajú k svojej národnosti.

Náboženstvo

Podľa náboženstva sú obyvatelia prevážne rímskokatolíci a len ojedinelé inoverci. V roku 1935 sú 4 židia a 7 evanjelikov z celkového počtu 337 duší napočítaných v roku 1930.

Zamestanie

Asi 90 % pracuje v lese pri ťažbe. Naslovovzatých roľníkov v celej obci je 4 –5, živnostníkov 7 a 2 učitelia.

Úrady

Obecný úrad vedie starosta obce Karol Kaštyl.

Starostovia od 1790 boli:

Ján Bátovič, Martin Sasko, Matej Sasako, Jozef Bátovič, Jozef Potočný, Juraj Šeliga, Jozef Guttman, Jozef Mičunek, Filip Sasko, Filip Altur, Štefan Sasko, Jozef Mičunek, Michal Németh, Ondrej Nýmethy, Matej Pasantr, Ján Sasko, Teodor Kapp, Ján Sasko, Michal Herchel, Lenhart Herchel, Karol Kaštyl.

Notársky úrad je v Častej, okresné sídlo je Modra. Berný úrad a okresný súd, verejný notár, sídlo v Pezinku. Škola je dvojtriedna a po preložení spr. Školy Karola Vendelína od 1.IX. 1940 nastúpil spr. školy Jozef Szentandrassy, školský inšpektorát II v Bratislave.

Obec je filiálkou r.k. fary v Častej. Lekár a lekáreň sú v Častej. Poštový úrad a žandárska stanica tiež v Častej. Poštu do obce dopravuje obecný posol Vendelín Hrdlovič.

Lesy

Lesy, obkľučujúce obec patria nadácii Jána Pálfyho a nesie úradný titul „Nadačný veľkostatok v Častej“. Je to les zväčša miešanej dreviny a je hojne využívaný. Dorába sa zväčša palivo a v poslednej dobe i guľatina. V poslednej dobe sa hodne zalesňuje, zvlášť dosiaľ nevyužívané plochy.

Nadačný veľkostatok má svoju správu v Častej a Pálffyho statok má zasa správu na hrade.

Kvetenstvo je tu typické Malokarpatské.

Zo zveriny sa nachádza vysoká, srnčia a čierna, zajac, liška a muflon. Počet zveriny je normálny. Keďže les nepatrí do katastru obce, nebudem o ňom podrobnejšie opisovať.

Podnebie

Podnebie neukazuje odlišnosť od normálneho. Iba prúdenie vzduchu je intenzívnejšie následkom dlhej a uzavretej polohy.

Poľné hospod.

Pozemky patriace tunajšiemu obyvateľstvu ležia výlučne v katastru obce Častá, Dubová a Pudmerice. Sú to zväčša oráčina, menej lúk a ovocných sádov. Tieto sa v poslednej dobe preneňujú na vinice. Bonita pôdy sa odhaduje číslicou 6 – 10. Produkujú sa obiliny, najmenej však ovos a hojne okopaniny. Málo sa pestuje krma, čo má neblahý vliv na chov dobytky.

Prídomné záhradky sú malé a nestačia na obživu zeleniny pre rodiny.

Ovocie sa darí dobré, neni však pestované v tej miere, aby mohlo poskytnúť značný zisk, alebo aspoň na dostatok pre domácu potrebu.

Chov dobytky

Chov dobytky je nedostatočný. Počet všetkého rožného statku je asi 40 kusov chov neni prevádzaný odborne. Plemenný chov sa neprevádza. Maštalne nevyhovujú ani výstavbou ani udrzovaním. Chov kôz je rozšírený. Ošípané sa chovajú tiež, ale časté nákazy mnohých odrádzajú od chovu. Koní je asi 5 párov.

Svetová vojna (prvá – pozn. prepisovateľky)

Svetová vojna i tu občanov nečakane zastihla. Mobilizačné plagáty a bubon vyvolali veľký rozruch a nastalo lúčenie. Očakávalo sa, že vojna potrvá iba niekoľko týždňov, najviacej do zimy a to bolo mnohým útechou, v čom sa však sklamali. Vo svetovej vojne padli: Felix Sasko, Pavol Moravčík, Rudolf Sasko, Alex. Kottal a Pavol Vybíral.

V zajatí boli: Lenhart Herchel', Jozef Lenner st., Štefan Uváček, Ján Šikula, Ignác Bátovič, Michal Mičunek a Ambroz Prutkaj. Prevrat zastihol i tunajšiu obec skoro zničenú útrapami vojny, ale i radostnejšie zapôsobil prevrat a to preto, že svitá mier a sloboda. Nedostatok a drahota ešte dlho trvala a konsolidácia len pozvoľne nastáva. Roky 1926 – 1929 byly rokmi konjunktúry zárobkovej. Zárobky byly dobré a ukazoval sa istý blahobyť a spokojnosť, no však nie dlho. V roku 1930 nastáva kríza, ktorá u nás dosiaľ neznáma ako nezamestnanosť sa však udomácnila.

Kultúrna činnosť tej doby rovná sa nule.

Hrad Červený Kameň

Ako sused a to veľmi blízky a z dôvodu veľkého styku občianstva s hradom som nútený zaznamenať aspoň krátky výťah dejín hradu Červený Kameň.

Hrad Červený Kameň postavený bol roku 1230 z rozkazu kráľovnej Konštancie, manželky Přemysla Otakara. Hrad dosť často menil svojich majiteľov a byly časy, že bol vlastníctvom i dvoch majiteľov. &jednu polovinu vlastnil i Matúš Čák Trenčiansky, ktorý ju kúpil za 200 mariek. V roku 1536 bol hrad majetkom Antona Fuggera, ktorému kráľ Ferdinand I. udelil právo rozsudku smrti. Kde býval panský kat, ten dom stojí podnes na „Hoštákoch“. V roku 1592 odkúpil po čiastkach od rodiny Fuggerovej Mikuláš Pálffy, ktorý mal za ženu Máriu Fuggerovú. Neskoršie obsadili hrad povstalci Tökölyiho, ale za krátko ho museli opustiť. V roku 1705 napadlo hrad vojsko Rákoczyho a podarilo sa im dobyť prvé dve nádvoría, zapáliť strechu hradu, ale vlastný hrad nedobyl. V roku 1759 veľká časť hradu vyhorela, ktorú tehďajší majiteľ Rudolf Pálffy dal opraviť. Hrad už potom ostal až do dnešného dňa majetkom rodu Pálffyovcov.

Povešť o hrade hovorí, že pôvodne začali stavať hrad na susednom vrchu „Kukla“, ale čo vo dne vystavili, to v noci tajní obri preniesli na terajšie miesto.

V hrade vidíme ohromné pivnice, ktoré slúžili v prvom rade za skladišťa potravín, tiež však i ako väznice a mučiarnie. Tu boli väznení mnohí veľkí zločinci, medzi nimi i Roža Šandor, o čom sú v archíve dôkazy. Pivnice mali viacej tajných chodieb, z ktorých sú už len stopy zachované. Ďalej uvidíte peknú zbierku starých zbraní, zvláštne árešty pre vojsko, kasárne, bývalú vojenskú kuchyňu, umelecko vyzdobené sály a podobné. Konečne vystúpime na hradné bašty, odkiaľ bol hrad bránený a odkiaľ sa nám naskytne krásny výhľad do okolia.

Toľko sa mi podarilo zistiť z dejín obce od najstaršia do roku 1938.

Teraz prídu roky počnúc 1938, ktoré budú zachytávať mementy slovenského prevratu, revolúcie a národného socializmu.

1938

Najslávnejší rok slovenských dejín zrkadlí svoje udalosti i v malej a chudobnej Píle. Mobilizácia v roku 1938 rozrušila obyvateľstvo, ktoré bolo zvyklé žiť pokojným tichým životom. Narukovalo ich hodne, ale všetci sa šťastne vrátili. 6. október rozjaril kde – koho a veselou mysl'ou vítal každý slovenskú autonómiu. Povrávalo sa všeličo, boli pochybovači, boli i oduševnelci. 14. marec však utvrdil každého Pílanu. Obyvateľstvo sa zúčastňovalo v Bratislave všetkých väčších udalostí ako manifestačných pochodov vyhlásenia Slovenskej samostatnosti.

V Píle sa zvonilo, nálada bujará, gardisti, ktorých veliteľom sa stal Štefan Števík sa schádzajú. Pílania s radosťou prijali zvesť o osamostatnení. Miestnym správcom školy bol Karol Vendelín, ktorý obliekol nemecké rúcho, satl sa Nemcom a teda nemohol byť na prospech Slovákom v Píle. Celý rok 1938 plynie v radosť a v očakávaní prísť majúcich dní. Rok sa ku koncu chýli, obyvateľstvo pracuje si pri svojom každodennom povolaní ďalej.

1939

Ako rok predchádzajúci i rok 1939 prináša zvraty, novoty i prekvapenia u nášho obyvateľstva. Sídenie sa prvého slovenského snemu, ale i rukovačka. Naši obyvatelia ťažko snášajú mobilizácie, lebo žijú z práce dvoch rúk otca v horách, a keď tento narukuje, ťažko si počína žena v horách. Ale rukovalo sa. Síce o niečo radostnejšie ako za uplynulej éry, ale predsa len nerád. No neboli tam dlho a vrátili sa všetci. Obyvateľstvo v Píle sa už treští, už jesto hodne Nemcov, hoci za Česko-Slovenska nebolo ani jedného. Organizujú sa a tvoria Deutsche Partei v Píle vodcom ktorých sa stáva Kschill.

Už Píla nie je tak tichá, tak pokojná, lebo sa už niektorí obyvatelia vlivom politických udalostí nemôžu vpratať do kože. Hoci Hlinkova garda už jestvuje, miestna organizácia HSLS ešte vždy tape udusená ako prv. Doteraz celá organizácia má 4 členov. Obyvateľstvo nebolo a není vôbec duševne krmené. Nemaľ kto.

1940

No predsa sa však školské pomery vyriešili a na Pílu za správcu školy bol ustanovený píšateľ kroniky, ktorý si tu na Píloch dal poslovenčiť priezvisko zo Szentandrassy na Stranský. Od vtedy sa zrenovovala organizácia HSLS ktorej sa menovaný stal tajomníkom, že organizácia dnes počíta 50 členov. Kultúrny život prevádzaný školou, Stranou, Samovzdelávacím krúžkom, ktorý sa vteliť do Strany, ďalej Miestnou osvetovou komisiou, divadlami, schôdzami a prednáškami pretvára sa dnešný život obyvateľstva.

Nemecká škola

V ten rok pričinením bývalého správcu Vendelína zriadila sa nemecká škola s 15 školskými deťmi. Správcom sa stal Matej Groftschik z Huncoviec od Kežmarku.

Slovenská škola síce ne Stratila moc detí, lebo zo slovenskej školy do nemeckej prešli len títo žiaci: Aschengeschwandtner Milan, Aschengeschwandtner Franc, Mila a Jula Nitschneiderová, Žofia

Veverková, Mária Weisová, Irma Kernová. Ostatné deti do nemeckej školy boli dodané z nemeckej školy z Piesku.

(doslovne prepísala Katarína Kučerová)

Pomer medzi Nemcami a Slovákmi zpočiatk nebol dost' priateľský, ale teraz je už priateľský.

1941

Rok 1941 prechádza už v tichosti a akosi viac-menej nedostatku ako vi vojnovom čase. Obecný starosta doteraz Karol Kaštyl, prestáva byť q stáva sa vládnym komisárom, Lenhart Herchel', ktorý je i predsedom HSLS.

Vojnový konflikt, do ktorého je i náš štát zainteresovaný povolal na Východné bojište i z Píly a to: Vincenc Bátovič, František Herchel', Ján Reisnauer.

V tomto roku pretvorila sa i doterajšia štátna ľudová škola na rím.- kat. ľudovú školu a udržiavateľom stáva sa politická obec Píla, hoci je nevládna.

Pri pretvorenej miestnej škole ustanovil sa školský výbor, ktorého predsedom je dp. Ondrej Ovšonka, farár z Častej.

V obci od roku 1940 založila sa i organizácia mladistvých Hlinkova mládež, ktorej veliteľom je Jozef Stránský miestny riaditeľ školy.

Nakoľko obec nie je finančne sebestačná boli návrhy aby sa vtelila obec do Častej, ale návrh prepadol a tak snád' až nejaký zákon vyjde, vyslobodí sa obec zo svojho položenia.

1942

Rok 1942 je už dost' pokojný. Vojna pokračuje ďalej. V školskej správe nastala zmena. Doterajší riaditeľ Jozef Stránsky i učiteľ Július Kýša boli na vlastnú žiadosť prelození. Na ich miesto bol ustanovený manželský pár a to: Michal Vavrinec ako riaditeľ a rRozália Vavrincová ako učiteľka. Riaditeľ školy 1.októbra narukuje do vojenskej prez. služby. V jeho funkcii ho zastupuje Rozália Vavrincová a na školu je ustanovená výp. učiteľka Vlasta Jozífková. Školský život je rušný. Pracuje sa hodne v škole a i mimo školy. Zmenou uč. síl zmenil sa i školský výbor. Tajomníčkou sa stáva Rozália Vavrincová, uč. a noví členovia Vlasta Jozífková, uč. a Michal Slávik.

1943

Rok 1943 sa začína stále sa stupňujúcou vojnou. Následkom vojny začína sa javiť nedostatok niektorých tovarov, čím i ceny rýchle stúpajú, čo znepokojuje i miestny ľud. Ku koncu roku nastane na čas čiastočné zlepšenie. L. Herchel' zdáva sa pre chorobu predsedníctva HSLS. Novým predsedom je menovaný J. Hoffmann. V jesennom období prišiel veľký mor na hydinu. 50% všetkej hydiny vydochlo. Vo vojne na bojisku nepadol ani jeden vojak. Následkom lepšej možnosti zamestnania ľud má viacej peňazí a preto sa začína piť vo väčšej miere než inokedy. Na druhej strane hôr ne strelníci je počuť strel'bu celé dni. Veľký rozruch spravil dopad granátu zo strelnice do Častej, kde zasiahol obytný dom a zabil ženu a 3 malé deti (30.V. 1943). Inák beží život pokojne ďalej.

1944

Rok 1944 začína sa za stále trvajúcej vojny. V tunajšej obci je ticho, poriadok, Situácia v stravovaní sa nezhoršila, ľud má viac príležitostí k práci, penez je preto dost'. 5. februára bola zahajená miestna politická strana. Rečník bol z Pezinka, riad. Obch. školy Suchala. Za miestnu org. HSLS prehovoril podpredseda a kult. Ref. Fr. Čermák a L. Michalička. Slávnosť za zakončila piesňou „ kto za pravdu horí“. Prítomných asi 50.

S príchodom jari oživa aktivita a prudkosť bojov na frontoch. Zvyšujú sa letecké nálety na mnohých miestach popadali bomby. Preto ľudia z miest evakuujú. I k nám prišlo viac rodín. I do školy prišli niekoľkí evakuovaní žiaci. 16 júna 1944 bola po prvý raz bombardovaná Bratislava. Evakuácia Bratislavy sa zosilnila. V jarných mesiacoch boli uvaznení Jakubec a Darovec, lebo robili zbierku

pre ženy vojakov z politických väzňov. Po niekoľkých týždňoch boli z väzenia prepustení. V letných mesiacoch boli povolani niektorí záložníci. Ináč bol pokoj. V auguste začalo vojenské povstanie. Front sa priblížil k hraniciam Slovenskej republiky. V tunajších horách začínajú sa objavovať prvé partizánske skupiny.⁷ amerických pilotov je ukryté v lesoch. Tunajší obyvatelia ich živia stravou i šatstvom. Počiatkom septembra prichádzajú obsadiť Slovensko prvé jednotky nemeckej brannej moci. Napätie vzrastá, fronty sa rýchle blížia. Všade sa zosilňujú nemecké posádky. Celé západné Slovensko sa opevňuje. Kopú sa zákopy. Všetci mužovia sú nútení na nich pracovať. Drahota stúpa. Začína sa javiť nedostatok niektorých potrieb.

Od 1.okt.1944 prestala jestvovať Píla ako samostatná politická obec. Bola slúčená v jednu obec Častá. Občania sú však neni spokojní. Starostom Častej je Weidinger, notárom Kačinetz, farárom A. Ovšonka, učiteľia tunajšej školy Michal Vavrinc a Rozália Vavrincová. V napnutom očakávaní blížiaceho sa konca vojny a rozširovaním sa frontov a tým i bojov na Východnom Slovensku ukončuje sa rok 1944, v ktorom bola zmenená i vláda Slovenskej Republiky, s predsedom Dr. Štefanom Tisom. Ku koncu roku veľko presilou bolo zdolané vojenské povstanie. Jednotky partizánov sa však utiahly so hôr a tam bojujú ďalej.

1945

Už prvé ti mesiace v roku rozrušili ešte viac miestne obyvateľstvo obce. Do obce prichádzajú prvé jednotky nemeckej brannej moci. Občania sú ešte viac nútení kopať zákopy a iné operné body. Začiatkom apríla tieto vojská odchádzajú, lebo prichádza doby, kedy je zapotreby bojovať. Nálada občanov je stále rozrušená blížiacim sa frontom.

Tak prišiel deň 2.apríl. Cez dedinu prechádzajú ustupujúci vojaci v sile asi 1 roty (60-80 ľudí). Občania už cítia, že front je už ozaj blízko. A bol. Veď 3. apríla 1945 presne o 10 hod. A 30 minútach z hory zvaná Ochranná hora (ozaj priliehavý názov) bolo počuť mohutné „urááá“. To vojaci ČA sa valili do našej obce. Oni prišli, ale nik nevedel že na skale, ktorej my hovoríme „zmrzlina“ a oproti nej v hore „ Obore“ ostali nemecké vojská. No nevedno odkiaľ sa to dozvedeli vojaci ČA, ktorí sa rozhodli ísť vyčistiť tieto miesta. Boj nebol dlhý. Strát na ľud. Životoch bolo ozaj málo- iba jeden dôstojník nemecký, hodnosti nadporučíka, tento chcel ujsť, no ranou z pištole boj zabítý. Zo strany ČA v boji o našu obec padol tiež iba jeden vojak. Z miestnych obyvateľov prišiel o život iba Lukáč Svrček, ktorý vraj šiel v opilom stave z obce Dubová, nemci ho chytili, považovali ho za partizána a neskôr ho zastrelili ranou do tyla asi 30-50 m od bunkera v „Obore!“

Miestny odboj

Už pred príchodom fronty nevedno odkiaľ zobrali naši chlapi zbrane. V spomínaný deň 3. apríla ráno sa rozhodli pozrieť sa ako ďaleko je front. Vyšli na vrch „Ochranej hory“, tam sa rozdelili na 2 skupiny. Jedna skupina pod vedením Lenera Františka išla na Dubovú, druhá skupina mala za úkol urovnávať domáce pomery v súvislosti s príchodom fronty. Spomenutý Lener František doviedol vojakov ČA do našej obce a tým obec Píla dokázala, že i ona má schopných a údatných vlastencov, ktorí sú odhodlaní so zbraňou ruke biť sa za slobodu národa.

Organizačná činnosť:

Hneď po prechode fronty sa začal v obci organizačný ruch. Bol zriadený dočasný „Národný Výbor“, ktorý spravoval obec. Predsedom tohto výboru bol Sečkář Frant. st. Neskôr, nakoľko obec Píla bola spojená s obcou Častá, tento „Národný výbor“ sa rozpadá a veci týkajúce sa spravovania obce prešli (boli odovzdané) do obce Častá. Ďalej sa utvorila 15-20 členná milícia, ktorej bol veliteľom Lener František. Táto mala za úkol udržiavanie verejného poriadku v obci, odsun zajatých vojakov a pod.

ďalej mala na starosti hľadanie a zahrabávanie mŕtvoly, ktoré sa nachádzali v okolitých horách.

Raz tiež tak sa táto 9 členná skupina rozhodla ísť hľadať mŕtvoly. Zašla až na „Hute“. Tam v hore „ Antošova“ našli v starom krmníku pre zver jedného vojaka Nemca. Na otázku, čím sa živil odpovedal: „Korienkami a stebkami rôznych druhov tráv“. Keď však tamojší horár Hluch mu doniesol krajíček chleba tenký ako prst a sotva väčší ako dlaň ani ten zjesť nemohol. Cestou nazad im ukazoval ako sa narába s rôznym druhom materiálu (vojnového), ktorý našli a doniesli do obce (niekoľko kusov granátov výbušil). Tento materiál bol uskladnený v hlavnom stane milície, ktorým

bola trafika pána Hrdlovič Vendelína. Raz v júni Franco (tak ho prezývali) Lener jeden granát tzv. „Kukuričák“ vzal, vraj ho ide vybuchnúť. Za dedinou na „ Maruši“ si ho postavil na kopec zemi a zo vzdialenosti asi 15-20m doň strelil. Akonáhle však rana padla, padol aj on. V niekoľkých sekundách bol zaliaty krvou. Po 2-3 min sa prebral sadol sa bycikel a hajda k lekárovi. No sotva sa dostal pohostinec pána Reisnauera odpadol do mdloby. Občania hneď zháňali auto, aby ho previezli do nemocnice. Keď ho tam konečne dopravili v 4. hod ráno zomrel. Podľa výpovedi lekára mal v čelnej dutine črepinu z toho granáta a tá mu vyhasila život. Zomrel ako 24 ročný. Hneď po prechode fronty sa stala iná vec. Nad obcou stojí staroslávny hrad Červený Kameň. Jeho posledný pán Karol Pálffy ušiel. Nuž hrad ostal bez dozoru. A niet sa čo diviť, že ľudia zachvátení horúčkou likvidovania pánskych majetkov sali sa do rabovačky hradu. Jeho prekrásne izby sa v niekoľkých hodinách stali iba svedkami pustošenia a ničenia cenných pamiatok. Tu boli roztrepané vázy (čistý čínsky porcelán) tam porozhadzované zbrane pochádzajúce z dôb 14.-17.storočia a iné. Ba ani múry stien nezostali bez poškodenia. I do tých ľudia robili diery- hľadali zlato a cenné veci. Ba ešte i skrine, šatstvo krojované a podobne putovali na vozoch na vš. štyri strany sveta.

Ku sklonku roka prichádzajú z koncentračných táborov z Nemecka Jakubec František a Púčik Rudolf.

Zamestnanie:

Občania sa zamestnávajú väčšinou ťažbou dreva v lesoch asi 90%. Ostatní sú menší roľníci a inteligencia, ktorá je však veľmi slabá asi 2%.

Školstvo:

Správu školy i naďalej vedie riaditeľ školy Michal Vavrinec so svojou manželkou Rozáliou. Opravy na škole neboli žiadne.

Kultúra:

Kult. Časť života obce bola vyplnená samými zábavami, pri ktorých došlo k rôznym bitkám zvadám. Divadlá, večery s progr. A pod. bolo čímisi o čo ľud nejavil záujem.

Ináč život obce išiel svojim tempom Ďalej. Ľud z týchto rušivých zásahov sa akosi nemôže uspokojiť a hľadá zabudnutie v krčme pri víne a pálenke- rozmahá sa pitie alkoholu.

1946

Už koncom roka 1945 a najmä v prvých mesiacoch roku 1946 sa vracajú domov vojaci z Talianska a iných krajín Európy. Medzi prvými je Zimmerman Rudolf, Šikula Antom a ďalší.

Polit. činnosť:

Významnou úlohou v tomto roku je obnovenie Komunistickej strany. Ďalej bo založený Akčný výbor NF (Národný front), v ktorom boli tieto strany:

- 1.Strana práce
- 2.Strana slobody
- 3.Kom strana
- 4.Demokrat. strana

Dočasný NV- ktorý bol v r. 1945 utvorený sa rozpadá a jeho funkciu preberá MNV v Častej.

Kult. Činnosť:

V tomto roku sa už javí vyšší záujem o kult. Časť života. Obnovila sa požičiavanie kníh z „Obecnej knižnice“. Táto bola umiestnená na Obecnom dome a vydavateľom kníh bol Lener Jozef st. Aj divadelníctvo sa začína prebúdať. Najmä miestny „Hasičský zbor“ sa zaujíma o tejto kultúrnej stránky. Vrcholom bola hra „Strýc Motál“ s hasičskou tematikou.

Obec:

Podľa počtu obyvateľstva (asi 350) sa obec radí medzi najmenšie v okrese Modra. Obec má iba 73 čísel domov.

Zamest.

Občania sa zamestnávajú vo väčšine v okolitých horách- rúbaním lesov, iba v malom merítku poľnohosp.

Náboženstva sú vo väčšine rím.kat. Iba 2 rodiny sú evanjelického vierovyznania.

Iné:

Zber zrabovaného materialu z hradu zaberá zvlášť dôležitú kapitolu v dej. Obce. To čo občania po

prechode frontu nakradli (narabovali), boli nútení vrátiť. Celá dedina žila vo veľkom ruchu. Plná obec bola žandárov, ktorí popisovali zrabovaný materiál a občania boli nútení tento odviezť tam kam patrilo.

Pytliactvo:

Veľmi sa rozmahá pytláčenie. Dôkazom toho je udalosť- Občania Novák Ján, Nietschneider Július na jednej strane- Bátovič Michal a Ružek Alex. na druhej strane nevediac jeden o druhom vybrali sa na čakaniu. Prví dvaja skôr – druhí dvaja neskôr. Obaja boli v hore „Pálenice“. Tu sa prihodila udalosť, ktorú chcem opísať: Bátovič a Ružek sediac v húštine čakajúc sa korisť nič netušiac čo sa môže stať sa akosi pomrvili- suché lístie a mladé stromky sa pohýbali. V tom momente prichádzajúci Novák i s Nietschneiderom nevediaci o nich Novák vystrelil v domnení, že je tam divá zver. Lenže z divej zvery nebolo nič, ale zato z húštiny sa ozývalo bolestné stonanie a volanie o pomoc. Len vtedy si Novák uvedomil aký skutok previedol. Nedalo sa nič robiť, iba ranených doviezť domov a do nemocnice. Nietschneider z miesta činu ušiel. Keď sa vec neskôr vyšetrila a ranení boli dopravení do nemocnice tam Ružek svojmu zraneniu podľahol a Bátovič so zranenou rukou ostal mrzákom. Zistilo sa z výpovedí vinníkov, že boli strelení postami (sekance). Iná podobná vec sa odohrala v obci u pána Aschengeschwandtnera č.d. 56. Bratia Jozef a Milan sa kúpali. Jozef vytiahol pušku a zamieril na Milana. Spustil spúšť rana treskla a Milan padol, lenže nebol ranený smrteľne, ale len cez lýtko na ľavej nohe. Že zbraň nepatrí deťom o tom svedčí aj táto výpoveď: Vybrali sa chlapci pásať kravy. Jeden z nich (Cittera Rudolf) mal so sebou aj valčekovú pištoľ ráže 9,02 mm. Na „Pasienuku“ za školou ju vytiahol a pokúšal sa z nej vystreliť. Spúšť nejak nefungoval. Skúšal až doskúšal. Ostatní sedeli naproti neho. Hlaveň mal otrčenú smerom (na) dole. A tu, báb. Rana padla, Obavajúc sa, že niekto príde chlapci sa rozprchli. Tu však Danko Jozef chce vstať a vzápätí klesá k zemi. Chlapci vidiac, čo sa stalo rozutekali sa na všetky strany. Ostali pri ňom iba Dominik Mičúnek, ktorý ho aj dovedol po „Žlábek“. Kde stretol jeho (Dankovho) otca, ktorý mu uštedril za túto záchrannú službu i pár pilanských bohov (vedel veľmi hrešiť).

Chlapec však nebol nejak ťažko zranený lebo strela mu prešla svalstvom stehenným na pravej nohe. Zber voj. materiálu:

Ešte v ten deň sa na milícii dohodli na vyhláske, ktorá znela z úst miestneho bubeníka Štefana Schwarza dost' ostro. Občania sú povinní so 24 hod. Odovzdať všetok vojensky material. Tento voj. Material sa uskladnil v dome č.43.

Kultúrna činnosť:

Medzi prvú akciu je treba vyzdvihnúť to, že sa obnovilo vydávanie kníh z Obecnej knižnice, ktorá bola uložená na Obecnom dome por. č. domu 19. Knihy sa vydávali vždy v nedeľu od 13-14 hodiny. Knižovníkom bol strýc Lenner Jozef st.

Divadlá:

Na tomto majú veľký podiel najmä hasiči, ktorí začínajú éru divadelných predstavení. Vrcholom bola hra Strýcc Motál, kde hlavnú úlohu hral Janál Martin (ako Motál) a Etela Moravčíková (ako jeho žena). Dej je z hasičského prostredia. Kultúrnym stánkom sa stalo „Sólo“ u pána Reisnauera, miestneho krčmára.

1947

Život obce plynie normálnym tempom ďalej. Z čiastky uspokojené prejavuje svoje túžby po kultúrnej ale i po polit. línii života.

Kultúra:

Najmä mládež sa združuje v spolku ČSM. Iniciátormi tohto združenia boli študenti: Gáži Z. Kaštýl Karol, Mičúnek Dominik. Predsedom sa stáva Gáži Zigmund. Zakladajú si vlastnú knižnicu, poriadajú divadlá – robia program k rôznym oslavám. Bol založený i „Spevácky súbor“, ktorý sa pekne uviedol. Viedol ho Mičúnek Dominik.

Škola:

Táto je i naďalej dvojtriedna. Vyučovanie je na 2 zmeny. Riaditeľom je stále Vavrinec Michal. Jeho manželka Rozália je učiteľkou.

Opravy na škole sa nerobili žiadne.

Zamestnanie občanov je vo väčšine lesní robotníci, iba málo je takých, ktorí žijú z roľníctva. Začína sa však tvoriť myšlienka – zanechania hôr a hľadanie práce v mestách. Mnoho občanov opustilo túto (dedovskú) namáhavú prácu. Odchádzajú do blízkych miest (do tovární, k SNB, atď). Mno hí sa natrvalo sťahujú do Bratislavy (Hrdlovičová). Bratia Mičunkovci (Karol, Martin), Sasko Johan, Šikula Anton sa stávajú členmi „Požiarného sboru z povolania“ pri Ústr, výbore mesta Bratislavy. Poľnohosp. sa rozvíja, lebo obec ako taká nemá vlastný chotár a preto výhliadky na poľnohosp. rozmach sa rovnajú nule.

Chov ošípaných, dobytky, kozí a koní rastie pozvoľna, lebo je viazaný viacmenej na pôdu a tejto niet.

Iné:

Čo stojí za povšimnutie je veľký lesný požiar v hore zvaná „Pajdla“, kde zhorelo 80-100 ha lesa. Oheň zapríčinili (nedospelí) chlapi Gáži Zigmund, Cittera Rudolf, Mičúnek Dominik a Englbert Schwamel, ktorí v tomto lesnom katastri trampovali. Nasleduje otvorenie Reštaurácie pod Červeným Kameňom, ktorej majiteľom je Sečkář Fr. por.č.d.70. Táto udalosť sa stala 1.mája 1947 a hneď podstúpila svoj krst. Hostinský podával liehové nápoje zdarma, šarvanci (18-25 roční) sa opili a hneď nato strhla sa bitka, pri ktorej boli roztrepané okná teprv novej Reštaurácie.

No najvýznamnejšia udalosť je táto: Za dedinou smerom na SZ asi 8 km v horách je osada „Rybník“. V jedinej horárni býval horár Michálek. V tejto dobe, keď prišli z USA už v r. 1944 spomínaní letci, nastalo v obci veľké pohoršenie. Tí, ktorí týchto letcov počas okupácie skrývali sa dnes dozvedeli, že letci poslali týmto ľuďom (týmto záchrancom) viac balíkov. No ani jeden nedostali, lebo „pán horár“ si ich schoval a nikomu nič nepovedal.

Koniec roka 1947 je smutný najmä občanovi + Svrčkovi (jeho manželke). Navštívil ju totiž Červený kohút, ktorý strovil celý dom, por.č. 18 .

Rok 1948

Prekvapil občanov demokratickou revolúciou vo februári 1948. Od tejto doby sa pokojná hladina obyvateľstva začína vlniť.

Polit. činnosť:

Zo začiatku treba pripomenúť polit. boj jednotlivých strán. Najmä príslušníci Komunistickej strany a Demokratickej strany sú v nepriateľskom pomere, čo sa odráža vo zvadách ba dokonca i v bitkách.

Iné:

V tomto roku zvlášť veľmi markantne sa javí zvýšený záujem o školu. Doteraz málo žiakov po splnení svojej školopovinnosti sa hlásilo na ďalšie štúdium. Teraz však sa mladí ľudia hlásia či už do výberových škôl alebo do učenia. V septembri sa začína takzvaná „Previerka členov KS“. Do KS sa dostávajú noví členovia; predsedom sa stáva Janál Martin.

Nevýnosnosť niektorých píl priviedla k tomu, že tieto sa začínajú rušiť. Prvou obeťou sa stala stará vodou poháňaná „trnková – Holešová- Hubertová“. V tejto píle Ján Heribert Svoreň pracoval plných 15 rokov. Na výzvu Ústred. výboru ČSM o pomoci výstavby „Trate mládeže“ ako aj „Trate družby“ odpovedajú členovia miestneho ČSM kladne. V letných mesiacoch odchádzajú na „TM“ Mičúnek Dom.,Kvarda Richard, Cittera Rudolf a iní, na „TD“ Ervín Svoreň.

Hrad Červený Kameň:

Je zahodno čiastočne spomenúť túto vzácnu historickú pamiatku. Jeho vzhľad sa mení. Hrad sa obnovuje, vo vnútorných sienach sa vytvára Múzeum. Tu sa zhromažďuje vzácny cenný materiál z rozličných dejinných dôb.

Turist. ruch:Rekreačné stredisko bývalá Imca, krásne Múzeum na blízkom hrade, pekné a malebné prostredie, potok Gidra s množstvom rýb, Sivé bane, krásne lesy, toť zásluha toho, že v dobe od mája do neskorej jeseni je v obci čulý turistický ruch. Najmä bývalá Imca, svojim novým upravením a kúpaliskom je lákadlom. V tomto roku však nevýhodou pre našich občanov je najmä tá skutočnosť, že občania musia dlhý čas chodiť nakupovať do Častej, nakoľko súkromný obchod vplyvom znárodnenia prestal existovať. Tento obchod do toho času mal súkromný obchodník Gáži Ondrej.

Školstvo a kultúra sa nemení.

Obyvateľstvo

ešte viac sa drží myšlienky zanechania hôr a odchádza do miest na prácu.

Kostolík:

V tomto roku bola aj prevedená renovácia miestneho kostolíka. Omše slúži dôst. pán Andrej Ovšonka vždy v stredu a vo výročité sviatky ako sú „Hody“ (5. Júla), Jozefa (19. marca), Veľkonočný pondelok, Štefána, Ducha, atď.

Rok 1949

tento rok sa vyznačuje zvlášť tým, že obec Píla sa začína dožadovať svojej samostatnosti. V tomto období sa posielajú rezolúcie žiadajúce osamostatnenie sa obce na Okresný národný výbor v Modre. Kult. Život obce sa drží na svojej výške. Na tunajšej škole je zriadená Pionierska organizácia ČSM.

Výstavba:

Zo starých nehygienických domov začínajú sa stavať nové. Podľa odhadu najstarším domom bol dom por.č. 10, ktorého majiteľom bol Hrdlovič Vendelín, miestny bubeník. Tento dom má asi 180-200 rokov.

Školstvo a personál sa nemení.

Hradská:

V tomto roku bola cesta vedúca cez obec opravená dokonale, lebo cez obec sa odváža drevo z hôr na spracovanie.

Obyvateľstvo je prevažne asi 96% nábož. rím. katolíckeho. Sú to sami Slováci – robotníci z tovární a lesní robotníci.

Poľnohosp. sa ešte stále nerozvíja, no zvyšuje sa chov hov. dobytky, najmä tým, že Správa lesov uvoľnila pre chovateľov dobytky pozemok, na ktorom sa od mája do jeseni pasie dobytok. Pozemok sa volá „Depo“.

Turist. ruch sa zosilňuje. V rekreač. stredisku sú spálne pre turistov, čo veľmi umožnilo turist. ruch. V tomto roku sa utvorilo Jednota – spotrebné družstvo v bývalom obchode. Ináč ľud sa uspokojuje a badať zlepšenie vo výchove (nepijú mnoho).

Rok 1950

Obec:

Názov obce by sa mal zmeniť. Prečo? Pretože v tomto roku bola zrušená a demontovaná posledná z „píl“ na rezanie a spracovávanie dreva - „Parná píla.“ Tým prakticky končí éra drevárskeho priemyslu.

Samostatná obec Píla bola postihnutá ako iné obce sčítaním ľudu. Na základe tohto sčítania robím statistický sumár.

Počet obyvateľ tunajšej obci je 356 ľudí – z toho je 160 mužov, 124 žien a 74 detí od 0 rokov do 18 rokov. Najstarším občanom obci je pani Bosáková Júlia, ktorá má 86 rokov. Táto osoba ešte dobre vidí (šije. Navlečie do ihly bez okuliarov), má zdravé zuby, dobre počuje a na nič sa nesťažuje iba na nohy – vraj sú ťažké a nechcú ju nosiť.

Národnosť:

Obec je čisto slovenskej národnosti, niet inej národnosti v obci.

Čísla domov:

obec podľa počtu obyvateľstva a podľa domových čísel sa radí medzi najmenšie obce v okrese. Podľa poradia má obec 73 čísel domov. Z toho však, dom por. číslo 10,18,20 sú zrušené alebo zhorené (zničil ich požiar) a nie sú obnovené.

Zamest.

Prevažná väčšina občanov sú robotníci, len málo možno hovoriť o roľníkoch (asi 7 občanov), stúpa však tendencia technických úradníkov, študentov a podobne.

Zrušenie „Hámry“

Po zrušení „Parnej píle“ obeťou zrušenia sa stala „Hámra- rýhovňa valcov pre mlyny.

Polit. činnosť:

Obec sa stále dožaduje svojej samostatnosti. Z polit. strán vedúce postavenie preberá Komunist. strana, ktorej predsedom je Janál Martin.

Školstvo

sa nemení- prersonál tiež nie, opravy na škole taktiež nie.

Kultúrny život síce upadá ale ešte predsa sa udržuje zásluhou mládeže.

Zvyky občanov:

V posledných rokoch sa objavujú rôzne zvyky občanov. Novým rokom- vinšovanie, Na Vincenta (patrón lesov) lesní robotníci majú veľký sviatok. Ráno v kostole stoja pri omši so sviecami v rukách. V tento deň vraj okrem vetra nik nepohne ani halúzkou stromu. Na veľkonočný pondelok(najmä deti) s korbáčmi z vrbového prútia chodia po slob. dievčatách na šibačku, pritom ho voria básničku:

Šiby ryby, masné ryby,
davaj vajcia do korbáča,
ešte k tomu groš,
už je toho dost'.

Starší mládenci potom dievčatá oblievajú voňavkami. Regrúti chodia v sprievode, kde im jeden velí. NA Ducha, občania vyzdobia dom z vonkajšej strany (od ulice) vetvičkami lipy.

Regrúti k odvodu sa odvážajú na vyzdobených vozoch. Vozí ich každoročne pán Augustín Toman alebo František Peško mladší.

Pri zábavách (obyčajne pri harmonike – hráva pán Uváček Štefan, alebo pán Juriš Leopold) sa váľčik tak udomácnil, že tanečníci idú tancovať až počujú melódiu valčíka. Na Vianoce 24.dec. deti chodia popod obloky spievať vianočné pesničky. Na Hromnice 2. febr. si občania dávajú svätit' sviečky – vraj proti hromu a blesku.

Na veľkú Noc svätia baránka(jedlo: ako je vajcia, koláče ,mäso a soľ'). Na Bielu sobotu ráno o 9.hod., keď kostolník (Uváček) rozviaže zvony a zvoní, ľudia sa chytro bežia umývať.

Od Zeleného štvrtka sa zaväzujú zvony až do Bielej soboty – chodia deti ohlasovať poľudnie a Anjel pána (večer) rapkaním.

Ľud:

Ľud je nábožný, každú nedelu chodí do Častej na omšu.

Kostolík:

O kostolík v obci sa stará kostolník Uváček Štefan a dôst. Pán farár Vojtech Balážik z Častej, ako aj miestny Cirkevný výbor, v ktorom sú Slávik Michal, Hofman Frant., Uváček Štefan.

V kostolíku je malé harmónium, Organistu v obci niet (chodí pán Soldán z Častej).

Iné:

Rušivých zásahov do spokojnosti občanov v tomto roku nebolo.

Ústne podania:

Najmä v zimných mesiacoch za dlhých večerov pri driapaní peria náš ľud si rozpráva báje, rôzne povedačky o strašidlách a pokladoch atď.

Rok 1951

Tento rok nepriniesol obci žiadnych zvláštnych udalostí.

Obec si v spokojnosti buduje svoj krajší a lepší najmä pohodlnejší život. V každom dome okrem domu č. 36-37 (Terézia Špoták) a domu č. 8 (Jakubec Rozália)je už elektrina ba čo viac je počut' i zvuky rádia. Občania sa vybavujú modernou vymoženosťou, ako sú elektr. žehličky, variče, práčky, atď.

Ľud je sporivý, sňazivý a pohostinný voči vlastným občanom obce ale najmä voči cudzincom.

Polit. činnosť:

Tuhý boj o samostatnosť trvá.

Previerka členov KSS:

Bola prevedená previerka členov Komunist. strany. Kto chcel byť členom strany bol preverovaný a tí čo si podali prihlásku boli po dobu 2 rokov ako kandidáti skúšaní či obstoja.

Školstvo: Život na škole sa mení. Riaditeľ Vavrinec Michal odchádza do Kútov na nové pôsobisko.

Na ich miesto (tunajšiu školu) prichádza manželský pár Bučko Michal so svojou paňou, nekvalifikovanou učiteľkou, ktorá si však potrebnú kvalifikáciu pre učiteľa si robí v štúdiu. Bučko Michal riadny učiteľ sa zároveň stáva riaditeľom (správcom) školy. Správ. zamestnancom (školníčkou) školy je pani Agnesa Prutkayová.

Kultúra: Krovka kultúrneho života stúpa. Najmä mládež získavaním finančných prostriedkov z divadiel a zábav si zakúpila elektrický gramofón.

Miestna hasičská jednotka v Píle sa oživuje. Predsedom sa stáva Bučko Michal správca tunajšej školy.

Turist. a výletnícky ruch síli z roka na rok.

Stavba vodovodu:

V tomto roku začali so stavbou vodovodu za Imcou a na „Vyvieráčke“

Rok 1952

Polit. činnosť:

Obec ešte stále sa nachádza v područí obce Častá. Píľania sa ešte viac usilujú o osamostatnenie. Jednotlivé strany KSS, DS a ostatné sa chystajú na prichádzajúce voľby.

Kult. činnosť:

táto príchodom Michala Bučku ako riaditeľa školy sa čím viac dvíha. Niet slávnosti- pohovorov s občanmi, ktoré poriadal Národný front (vš. organizácie), aby neúčinkovali deti ba i mládež neškolopovinná. V obci sa zakladá nová mládežnícka organizácia „Svžaaarm“, predsedom ktorej sa stáva Nietschneider Ladislav. Nakoľko niet väčšej verejnej miestnosti, vš. oslavy sa konajú v tunajšej obci v škole.

Vinice:

Občania- pestovatelia viníc si sťažujú na vinice, ktoré sú postihnuté zvláštnou chorobou, lebo už po 3 roky nebola takmer žiadna úroda. Plus na to, je treba spomenúť silnú prietrž mračen, ktorá dva razy zasiahla neblahodárne na tieto vinice, ale narobila veľkej škody i na úrode obilnín a podobne. V rozsahu dvoch hodín prišiel taký príval vody, že občania bývajúci blízko potoka museli brániť tak prudko stúpajúcej hladiny vody, aby nevníkla do bytu (Mičúnek Michal č. 38) Vtedy hladina vody stúpala behom dvoch hodín 1m aj 30cm vysoko.

Iných rušivých zásahov do života obce nebolo.

Značkovanie turist. smerov:

V tomto roku Klub slov. Turistov a lyžiarov previedol značkovanie smerov. Tak napríklad z Píly smer na Roštún viedla značka biela, modrá, biela.

Zachova chata: biela, žltá, biela.

Harmónia: biela, zelená, biela.

Rok 1953

je bohatý na udalosti, z ktorých spomínam:

polit. činnosť:

Na Píle vrcholí boj o osamostatnenie obce Píla od obce Častá. Je zvolený tzv. prípravný národný výbor riadenia obce. Príprava na voľby sa stupňuje.

Mena peňazí:

Vláda Republiky sa uzniesla že dňom 1.jún 1963 prevedie menu peňazí a to v pomere 1ku 5 do sumy 300Kčs a 1ku 50 od 300 Kčs – vyše. V tejto dobe sa ľudia snažili poskupovať všetko čo videli, takže obchody boli takmer prázdne. Na porovnanie platilo sa 3 dni pred 1. júnom už v hodnote 1:50. Napr. noviny stáli predtým 40 halierov, v dobe meny stáli 20Kčs atď. preto všetko ľudia menili značné sumy peňazí.

V tomto období silnie nepriateľská činnosť iných štátov (kapitalistických) proti našej Republike. Na území našej republiky boli nájdené väčšie sumy peňazí, ktoré boli zhodené vrah z lietadiel a mali tú istú podobu ako naše pravé peniaze, lenže s tým rozdielom, že bolo na nej napísané „Hladová koruna“. Aj naši občania našli takéto peniaze a tieto boli odovzdané na patričnom mieste.

Elektrifikácia obce:

V tento rok sa po prvý raz rozžiarili žiarovky pouličného osvetlenia – obec je elektrifikovaná.

Škola:

Na škole prevedené väčšie opravy. Budova zmenila svoj vzhľad. Do triedy bol zavedený vodovod.

Vodovod: S prácami na stavbe vodovodu sa v plnom rozsahu pokračuje.

Občania sú náladoví- zábavní a skromní. Bitky , šarvátky ostali minulosťou, preto tanečné zábavy bývali najlepšie v tunajšej obci na okolí. Hostia cezpoľní sa vždy najlepšie pobavili u nás.

Rok 1954

sa vyznačuje ešte prudkejším politickým ako aj kultúrnym rastom. V prvom rade je to:

Polit. činnosť:

Víťazstvo Pílanov- obec Píla sa stáva samostatnou obcou. Bol utvorený MNV, ktorého predseda sa stal Janál Martin. Blížiac sa voľby sú stále stredobodom polit. života obce. Ľudia sa schádzajú v škole na pohovoroch, kde diskutujú o voľbách.

Voľby: Dňa 16. mája 1954 sa previedli voľby v miestnosti NV v dome č. 70 na I. poschodí. Do voličských zoznamov boli zapísaní občania od 18 rokov vyše. Voličov bolo 206 z toho 108 žien a 98 mužov. Najstarším voličom bola pani Bosáková Júlia.

Do MNV boli zvolení Herchl FR., Mičúnek Karol, Kaštýl Karol st., Rehák Rudolf, Lenner Jozef st., Slávik Viliam a po prvý raz do „Obecnej rady sú zvolené aj ženy a to: Bučková

Mária, Bosáková Júlia ml. Predsedu si zvolili títo členovia NV 24.mája 1954 a stáva sa ním Janál Matrin. Tieto voľby boli prevedené na dobu 3 roky.

Kult. Činnosť:

značne poľavila. Mládež nejaví ochotu- poneviera sa po krčmách. No zato škola agilnejšie pracuje. Je to najmä Mária Bučková výpomocná učiteľka, ktorá sa premietaním filmov stará o kult. Rast obyvateľstva. Občania majú záľubu vo filme a rád na tieto predstavenia chodia. Kinopriestroj do obce prepožičal Dom osvetly v Pezinku.

Autobus:

Tesne pred voľbami sa splnil dávny sen občanov- autobusové spojenie. Dňa 6. mája 1954 po prvý raz prišiel do obce autobus a riadil ho šofér ČSAD Martešík Karol.

Akčný plán:

občania na predvoleb. pohovoroch sa zaoberali plánom MNV čo sa v obci hodlá robiť. Jedni boli ochotní NV pomáhať v tejto práci, druhí sa potajme usmievali . Vraj je to všetko hlúposť. Tieto premeny silne vplývali na občanov. Odrazilo sa to v tom, že občania sa cestou MNV viac zaoberajú o práva obce.

Škola: Správu školy vedie naďalej Bučko Michal ako riaditeľ. Na škole je striedavé vyučovanie, nakoľko školská budova má iba jednu učebňu. Striedanie žiakov vyšších a nižších ročníkov je prevádzané obdeň.

Ľud s vývojom je spokojný – začína si stavať nový život potrebný pre budovanie krajšej budúcnosti jeho potomstva.

Počet obyvateľov sa stále drží okolo 400 duší.

Domov podľa por. čísel je 75.

Zamest. Občanov sa nemení.

Rok 1955

sa nesie v znamení plnenia Akčného plánu rozvoja obce, ktorý bol pred voľbami v min. roku schválený.

MNV :

ponajprv treba spomenúť sťahovanie sa MNV z domu č. 70 na „Obecný dom“ č. 19, kde je pripravená miestnosť pre úradovanie. Úradné hodiny sú vždy od 8⁰⁰- 12⁰⁰ hod.

Výstavba:

MNV za pomoci občanov sa púšťa do výstavby Osvetovej besedy, ktorá je jedným z programu „Akčného plánu“. S tým boli spojené mnohé prekážky, ktoré bolo treba odstrániť. Ponajprv bolo treba sa dohodnúť s pánom Holešom z Budmeric, ktorý bol majiteľom pozemku, kde má byť

vybudovaný nový kultúrny stánok. Na tom mieste stojí totiž budova v rozklade (povala sa rúca- nik sa o to nestaral), ktorá bola za dávnych čias ako sušiareň papiera, neskôr ako sklad materiálu pre Pílu, teraz osamelá, ba i dokonca životu nebezpečná. So súhlasom pána Holeša sa občania pustili do rúcania starých stien. Výdatne pri tom pomáhal Peško Fr.ml, ktorý pásovým traktorom za niekoľko hodín z budovy urobil zrúcaninu.

Prv sa však prihodila iná udalosť. Jozef Juriš, Púčik Stanislav a Aschengeschwandtner nadšene pomáhali pri rúcaní stien ručne. Vyliezli na samý vrch múru a tam vtipkujúc robili šanty – vraj sú parašutisti a pod. Tak dlho šantili až došantili. Jozef Juriš a spol chceli prejsť po hnilej podlahe I. poschodia na druhý bok, no vtom sa im táto preborila a „parašutisti „ leteli. Doleteli na zem iba dvaja a to tak, že Juriš Jozef si pri (lete) páde zlomil nohu, Aschengeschwandtner bol úplne dotlčený- inak bez zlomeniny a Púčik, ten ostal na akomsi háku visieť. Našťastie sa mu nič nestalo. Keď bola budova zrúcaná, občania brigádne čistili materiál (tehly, škridly, krov) a ukladali. Neskôr MNV tento material okrem krovu predal a získaním financii vyplatil pána Holeša podľa dohody. S novou stavbou pre pokročilosť času (jeseň) sa nezačalo.

Kultúrne akcie sa odohrávali väčšinou v škole (prednášky, kino, pohovory), nakoľko priliehavej miestnosti v obci nieto.

Ináč bežný život občanov beží spokojným tempom ďalej.

Rok 1956

Tento sa vyznačuje ešte väčším úsilím MNV a občianstva o vybudovanie tohto kultúr. Stánku v obci. Zháňa sa materiál (cement, piesok, železo, vápno, atď.), aby sa so stavbou mohlo započat'. Brigádnicke práce vykonávali občania samy a investície na stavbu cestou MNV určoval ONV.

Započatie výstavby: V prvom rade bolo treba urobiť základy . Na tento úkol sa podujali Novák Ján, Prutkay Jozef a Anton, ktorí ich aj za pomoci občanov urobili. No v ďalšom sa pokračovať nemohlo, nakoľko nebolo murárov, ktorí by postavili steny. Táto prekážka bola najťažšia, lebo za celý rok nebolo možno zohnať majstrov murárskeho cechu a nakoľko v obci murárov niet, musela sa stavba prerušiť.

Most do „Imcy“:

V akčnom pláne bol tiež zaplánovaný aj nový most, ktorý spája hlavnú cestu s „Imcou“. Do vybudovania tohto mostu sa podujali opäť Novák Ján, Prutkay Jozef a Anton Bosák Daniel. Títo za necelé 3 mesiace dali so užívania nový most – betónový – nakoľko starý drevený nevyhovoval.

Kult. život

sa odráža iba v premietaní filmov. Ináč mládež (okrem škol. deti) akoby spala nejaví o nič záujem a stojí stranou života obce. NA chôdzach nenašli buditeľia záujem o znovuvskriesenie mládeže žiadne dozvuky. I na brigádnických prácach vidieť stále tie isté tváre.

Obyvateľstvo

je síce trochu rozľadené, práve tým, že sa nevie či do stanoveného termínu budova bude postavená.

Takýmto stavom prichádza

Rok 1957

Tento sa vpísal do dejín obce zlatými literami. V prvom rade preto lebo len čo „Zima“ stratila svoju nadvládu už je vidieť ľudí, ktorí pomáhajú vybudovať započatú stavbu OB. Túto stavbu prevádzali bratia : Setnícky Karol, Jozef a František. Do 19. mája budova bola postavená ba sála i vymaľovaná.

Miestny rozhlas.

Národný výbor sa zaviazal že do 19. mája 1957 musí byť stoj čo stoj v obci miestny rozhlas. Slovo dodržal a práve 19. mája vo veľmi pekné nedeľné ráno sa rozliehal obcou spev a hudba z MR. Bolo to práve v deň

Volieb, kedy občania takmer manifestačne odovzdávali svoje hlasovacie lístky za navrhovaných kandidátov do NV vš. stupňov.

Voľby sa prevádzali v škole v slávnostne vyzdobenej triede. Prvým voličom bola pani Mária Nitschneiderová – Kernová, ktorú pionieri našej obci pozdravili a odovzdali jej kytku kvetov. Voľby ukázali že ľud je veľmi spokojný s prácou MNV. Do MNV boli zvolení tí istí členovia no ich počet

sa zvýšil o ďalších dvoch členov, Teda MNV má 11 členov.

Kultúrna činnosť, okrem filmu, ktorý sa premieta vždy v sob. a nedeľu sa prejavuje väčšinou v zábavách, ktorých bolo toho roku od mája veru dosť. Nový „Kultúrny stánok“ prešiel svojou zaťažkávajúcou skúškou práve v deň 5. júla v deň „Hodov“ a možno smelo povedať obstál v skúške na výbornú. Ved' toľko ľudí sa vmestilo doň a každý sa cítil príjemne. Najmenšia obec v okrese Pezinok svojou neúnavnou húževnatosťou dokázala, že patrí medzi najvyspelejšie obce, čo sa týka plnenia Akčného plánu.

Hoci je budova nedokončená, predsa „sála“ v rozmeroch 17x7 m už slúži svojmu účelu.

Založenie JRD

Dňa 20. aug. 1957 v zmysle vyhlášky vlády Republiky o socializácii dedín a miest zakladá sa v obci Jednotné roľnícke družstvo. Do tohto vstúpilo 22 roľníkov s výmerou pôdy okolo 50 ha. Predsedom sa stáva Herchel František.

Koncom novembra boli dohotovené oba prístavky k OB, jeden ako úradná miestnosť pre MNV, druhý ako miestnosť pre rôzne schôdze a iné podujatia.

V „sále“ bolo urobené i javisko pre Divadelnícky krúžok, ktorý dúfam že obnoví starú tradíciu.

Zájazdy občanov

do Bratislavy na divadelné predstavenia sa behom roka 1957 uskutočnil 3 krát. Prvý raz do NS (Nová scéna) na „Hrnčiarsky bál“, druhý raz do ND (Národné divadlo) na hru „Pán Jowialsky“ a tretí raz v Divadle Pavla Orságha Hviezdoslava na Schillerových „Zbojníkov“. Zájazdy boli pripravované Máriou Bučkovou- učiteľkou tunajšej školy. Vždy sa prihlásilo okolo 50 ľudí. Zájazdy boli usporiadané autobusom.

Výstavba JRD.

Posledný mesiac v tomto roku je zameraný na výstavbu družstevnej maštali. So stavbou sa započalo dňa 20. nov. 1957 na tzv. „magacine“ bývalej parnej pily. Po vyšetrení stavu budovy sa prišlo k adaptácii. V hornom poschodí plánujú družstevníci uskladňovať krmu a na prízemí – kravín a chlievy pre ošípané. Práca pokračuje v plnom prúde.

Rok 1957-1967

Za toto obdobie sa obec Píla zmenila na nepoznanie. Cez obec vedie asfaltovaná široká cesta prvej triedy, ktorá smeruje jednak do údolia k Bielej skale, kde má UV- KSS (ústredný výbor komunistickej strany slovenska) postavenú modernú elegantnú chatu ako aj na „Maruši“ sa sa zatača smerom na štátny hrad Červený kameň, niekdajšie sídlo grófa Palfyho, v ktorom je teraz zriadené múzeum. V múzeu sú vystavované unikátne staré nábytky zozbierané z rôznych kútov Slovenska, ďalej rôzne keramiky, staré zbrane a obrazy. Hrad je dôkladne opravený a je v štátnej správe. Má svojho správcu a niekoľkých sprievodcov, nakoľko na hrad chodí denne mnoho návštevníkov, turistov aj zo zahraničia najmä z Rakúska.

V areáli hradu je zriadená pekná reštaurácia ku ktorej prislúcha aj novopostavený „Grill“ (zábavná miestnosť kde hrá hudba a podávajú s grilované jedlá.)

Popri turistoch, ktorí prichádzajú jednotlivo sa konajú aj „školenia“ zamestnancov z rôznych podnikov. Títo zamestnanci sú postom ubytovaní na ubytovni pri reštaurácii. Bývalá jazdiareň, kde neskoršie boli zatvárané na noc ovce, je toho času prestavaná a obnovená a bude v nej zriadená obrazáreň.

V bezprostrednej blízkosti hradu za jeho múrmi je postavené niekoľko desiatok veľmi úhladných drevených chát, slúžiacich pre rekreatantov.

V celom údolí, ktorým preteká potok Gidra je roztrúsené veľké množstvo turistických chát, prislúchajúcich jak jednotlivcom tak aj niektorým národným podnikom z Bratislavy, Trnavy a blízkych miest.

Chaty sú postavené jednak popri ceste na „Maruši“ nad píľanským pasienkom (ktorý bol v r. 1966 vysadený stromkami – gaštany, javory a pod.), ďalej v okolí bývalej Ymcy kde je zriadené aj prírodné kúpalisko. „Ymca“ patrí toho času ÚV- ČSM (Ústredný výbor československej mládeže).

Tiež väčšie množstvo podnikových chát Hydrostav- Bratislava je postavených v priestore „Pálenica“. (Názov Pálenica je odvodený z toho že v tomto priestore boli primitívne pece na pálenie

vápna – vápenec sa nachádza v blízkom lome nad Pálenicou.), ako aj na „Bírešskom pasienku“ je niekoľko chat v priestore kamenolomu a na lúke je pioniersky tábor.

MNV – akcie „Z“

Miestni funkcionári NV (národného výboru), ktorého predsedom je Karol Mičúnek veľmi podporujú rozmáhajúci sa turistický ruch ako aj všetky akcie. Ktoré slúžia pre skrášenie obce, či už v rámci akcií „Z“. (akcia „Z“ je taká, kde prevážnú časť prác robia občania v rámci „brigády“-bezplatne a slúži za účelom zveľadenia obcí poprípade na skrášenie obcí) alebo v rámci plánu.

Obec- výstavba

ZA posledných 4-5 rokov sa v rámci akcie „Z“ urobilo najviac.

Bola prevedená oprava mostu cez potok ku kostolu, oprava a oplotenie zbrojnice PO (požiarinej ochrany). Bola zriadená materská škola a kuchyňa k materskej škole. Boli opravené komunikácie, ďalej vchod do cintorína.

Tiež bola prevedená prístavba javiska OB (osvetovej besedy).

Okolie OB (osvetovej besedy) bolo oplotené, ďalej bol urobený parčík v jej okolí, detské ihrisko. Bola postavená aj kolkáreň.

Obec bola skrášená na nepoznanie. Bolo vystavané viacero nových domov, ako aj mnohé staršie boli opravené a zmodernizované, cca 30 domov.

Obchod bol presťahovaný do domu za potokom kde však nebude dlho, keďže vedľa Osvetovej besedy na voľnom priestranstve je v pláne výstavba nového obchodu aj s mliekárňou.

Kult. Život.

Kultúrny život v obci sa sústreďuje hlavne v Osvetovej besede, kde sa poriadajú zábavy a hlavne premietajú celovečerné filmy.

Mnoho kultúry sa však produkuje cez televízory, ktorých je na Píle pomerne hodne. Ľudová knižnica má tiež mnoho čitateľov.

Tiež bol zriadený klub mladých jeden medzi prvými v okrese Bratislava – vidiek, z iniciatívy členov ČSM (československá mládež) KSS a funkcionárov MNV, ktorí im prideliť miestnosť. Za dobrú činnosť im národný podnik „Jednota“ poskytl aj zariadenie (stoly, stoličky).

Pílanská mládež, organizovaná v ČSM si svojpomocne postavila aj volejbalové ihrisko. V klube hrávajú ping-pong, šachy a rôzne iné spoločenské hry.

Výbor žien tiež vykazuje dobrú činnosť. Porieďa večierky a zúčastňuje sa na akciách spoločenského charakteru ako zábavy a pod.

Rekreácia.

Obec Píla začína byť zaujímavá ako príjemné prostredie pre rekreáciu.

K rozšíreniu rekreácie dopomáhajú aj tie okolnosti, že do Píly vedie už prv spomínaná prvotriedna cesta. Ďalej cez obec chodí niekoľkokrát cez deň autobus v oboch smeroch (z Častej – do Modry a opačne cez Červený kameň.)

Krásne horské prostredie so zdravým vzduchom láka hlavne v letných mesiacoch stovky pracujúcich z blízkeho okolia skoro pravidelne, aby tu načerpali ďalších síl v už spomínaných chatách.

Veľmi častými hosťami sú v pílanskej doline – na Bielej skale- aj členovia našej vlády ako aj mnohí diplomatickí hostia zo zahraničia.

V areáli hradu Červený kameň sa zamýšľa aj s výstavbou Medzinárodného hotela.

Celá obec Píla je elektrifikovaná, tiež vzrástol posledných rokoch počet telefonných účastníckych staníc, nakoľko bola zriadená automatická centrála cez ktorú sa dá z miesta volať priamo skoro celý okres- Bratislava vidiek včítane Bratislavy. Obec má vodovod. Nad Marušou sa buduje nový rezervoár pre ďalšie potreby rozšírenia vodovodu do dedín blízkeho okolia. Tiež je v obci miestny rozhlas. Poštový úrad obec ešte nemá – stále sa chodí do Častej. Škola na Píle zostala tiež bezo zmeny. Jednotné roľnícke družstvo bolo zlúčené s JRD Častá, nakoľko Píla a jeho okolie neumožňujú existenciu samostatného družstva. Počet obyvateľov vzrástol v roku 1966 v decembri na 400. Štyristý narodený občan v Píle bol Martin Tomašovits- syn ml. Jána Tomašovitsa, ktorý je zhodou okolností synom súčasného kronikára Jána Tomašovitsa. V roku 1965 pri poslednom volebnom období bolo na príklad 265 voličov. Populácia na Píle stúpa a je predpoklad že v roku 1967 už prekročí počet obyvateľov 400 o niekoľkých občanov.

Zamestnanie

Prevážna časť obyvateľov chodí denne autobusom do Bratislavy, Modry, Pezinku nakoľko v nieste je veľmi málo pracovných príležitostí. Jediné pracovné príležitosti majú niektoré ženy v letnej sezóne v kuchyniach či už Pionierskeho tábora, alebo na chate ČSM (bývalá Imca) a ČSD. (Československé dráhy.)

Národnosť

Po národnostnej stránke bývajú toho času na Píle skoro sami Slováci.

Ľudový odev sa nenosí. Nárečie, ktoré má charakter ako západoslovenské – tvrdá výslovnosť – postupne vplyvom správnej slovenčiny hlavne u študujúcej mládeže pomaly mizne.

Politické pomery

Prevážna časť obyvateľstva sú robotníci. Prv to boli lesní robotníci – toho času keď práce v lese prestali sú to robotníci z tovární alebo iných národných podnikov, alebo JRD a ako takí už aj za bývalej republiky boli zapojení do robotníckeho hnutia a ešte vtedy keď bola založená soc. dem. strana boli jej členmi na 80 %. Neskoršie sa zgrupovali a po obnove II. internacionály zaožili v roku 1921 KS (Komunistickú stranu.) ktorá dodnes vykazuje živú činnosť spolu s ČSM a ostatnými zložkami NF (národného frontu).

Rok 1968-2002

Obec Píla patrí od roku do okresu Pezinok, ktorý leží severovýchodne od hlavného mesta Slovenskej republiky. Píla sa nachádza v Chránenej krajinej oblasti Malé Karpaty na JJV. Jej okrajovej časti Malých Karpát.

Lesné hospodárske celky spadajúce so tohto územia sú tvorené granitoidnými horninami, ktoré sú súčasťou bratislavského masívu.

V rastlinnej pokrývke prevažuje buk, dub, hrab, javor, lipa a jaseň štíhly. Ako zvyšky po pôvodných lužných lesoch sa pri brehoch potokov vyskytujú ojedinelé porasty jelši lepkavej a krovitých vrb. Z ihličnanov je najčastejšie zastúpený smrek obyčajný, no miestami nájdeme borovicu lesnú, veľmi zriedkavo smrekovec opadavý.

V lesoch žije jelenia, dania, srnčia, diviacia zver, zajace, líšky lasice, orol kráľovský, sokoly, myšiak hôrny a jastraby.

Z pôd tu majú najväčšie zastúpenie hnedozeme, nivné a lužné pôdy.

Nadmorská výška stredu obce je 245 m.n.m. Cez obec preteká potok Gydra, ktorá na svojom strednom toku vytvára malý vodopádik, miestnym obyvateľstvom nazývaný „Hučák“

Katastrálnou výmerou 48 ha- je táto obec najmenšou v okrese Pezinok.

Zániky

Zánik píle – prechod na dielne št. lesov – po ich zániku rozdelenie pozemku na parcely pre rodinné domy

1978 – Likvidácia školy

1993 – ukončenie prevádzky YMCA

Opravy a úpravy

1970- Oprava mostu do majera

1974- Úprava podhorskej cesty

1975- Úprava cesty Kolónia

1982- Oprava obvodového múru okolo kostola

1985- Oprava cesty „pred školou“

1986-1990 Oprava budovy MNV

1995- Oprava osvetlenia – Kolónia

Úprava žliabku a parku – besiedka

1995-2000 – Úprava terénu pred domom smútku

1991- Úprava pozemku pod majerom

Rozšírenie cintorína 1.etapa

2. etapa

1997- Odlesnenie nad cintorínom

Výstavby

Výstavba hotela Hydrostav- bývalá Pálenica

Výstavba Pion. Tábora – ST Pezinok

1970- Výstavba Papierničky

1972- Výstavba obchodu, pohostinstva Jednota – na mieste kde stála Hubertova pila.

1974- Výstavba Šport – hotela Leonard- majiteľ Techn. Služby mesta Bratislavy – bývalý Birešský pasienok

1984- Výstavba bytov – okálov – pre zamestnancov Papierničky- na mieste kde stála škola

1986- Výstavba polesia – budovy Maruša

1991- Navážka záhradok - Parcely

1992- Výstavba domu smútku

1995- vnútorné vybavenie domu smútku

1997-1999 – Plynofikácia obce

2002- Výstavba betónových čakární SAD

Rozmohla sa výstavba domov, nakoľko bol v r. 1995 zrušený zákaz výstavby (zániková obec – obec mala byť zatopená), pribudla výstavba 7 domov a pripravených je ďalších 16.

Obyvateľstvo

Počet obyvateľov postupne rastie, v roku 1995 bolo v obci 230obyvateľov a do roku 2002 stúpol na 264. V obci je 121 súpisných čísel domov a 50 chat.

Národnosť

Národnosť v našej obci je čisto slovenská, nevyskytujú sa tu žiadne iné národnosti. Náboženstvo

Podľa náboženstva sú obyvatelia Pily prevažne katolíci.

Od roku 1963 sa v našej obci vystriedalo viacero kňazov – Pavol Hrebíček, Pavol Böhlm a od roku 1999 sa o našu farnosť stará dekan Jozef Loziňák.

Kostol

Po jeho nástupe sa začalo s rekonštrukciou kostolíka. V roku 1999 bol kostol plynofikovaný a v roku 2000 bola započatá celková exteriérová a interiérová rekonštrukcia. Na oprave veže sa podieľali okrem stavebnej firmy aj Peter Jankto, Oto Kočíšek a František Kočíšek. Pri morení trámov sa ukázal rok 1945 a meno Alojz Kočíšek. Šikovnosť a majstrovstvo sa dedí – vnuci rekonštruovali vežu po dedovi.

Exterier bol nanovo omietnutý a omaľovaný na farby: bielo – šedá.

Interier kostola sa začne rekonštruovať v lete 2002.

Zamestnanosť

V obci sa rozvíja podnikateľská činnosť: spracovanie dreva, pestovateľská činnosť, pohostinstvo prešlo do súkromných rúk – 1. hostinská bola Emília Valachová, 2. Laco Lenner- 1995-2001, 3.Ludo Zelník od roku 2001. Obchod prešiel do súkromných rúk Ľudmily Novomeskej (1993-1997), potom nastupuje Laco Mičunek – predajňu otvoril v priestoroch svojho rodinného domu.

Firma Koba M vznikla 21.10.1998 a zamestnáva 8 žien. V neskoršom období sa budova prestavuje.

Obecný úrad zamestnáva každoročne brigádnicky verejno- prospešných pracovníkov, ktorý sa starajú o údržbu a čistotu obce (prvými boli p. Peter Jankto a p. Milan Némethy).

Aj napareik podnikaniu v obci pracovné príležitosti nestačia pre občanov, a tak každodenne dochádzajú do zamestnania do miest v blízkom okolí.

Kult. Život

V našej obci sa každoročne konajú rôzne podujatia poriadané miestnym pohostinstvom : pochovávanie basy, stávanie mája, majálesy, juniálesy, hodové zábavy, hodový futbalový turnaj- slobodní : ženatí.

V roku 2002 bude obec poriadat' oslavu 400. výročia 1. písomnej zmienky a našej obci (slávnostná sv. omša, ľudová veselica s pohostením pre občanov, vydanie propagačného materiálu o obci, pohľadnice obce s erbom obce).

Turist. ruch

Turistický ruch sa neporušuje- pokračuje tým, že chaty a zariadenia prešli do osobného vlastníctva,

rozvíja sa tu agroturistika- budujú sa penzióny miestnymi obyvateľmi.

Naša obec je využívaná ako prechod pre domácich a zahraničných turistov z celej Európy na hrad Červený Kameň. Od roku 2000 je obec zaradená do malokarpatskej vínnej cessty.

Erb obce

Je zrejmé, že Píla v minulosti svoj erb nemala. Nepotrebovala ho totiž. Vlastné erby v minulosti mali a skutočne používali spravidla veľké mestá, ktoré mali vlastné vojenské posádky. Až neskôr, keď sa používanie erbov stalo všeobecne rozšíreným javom, tvorili si vlastné erby aj menšie mestečká, ktoré sa nimi prezentovali najmä vo vlastných pečatiach.

Erb našej obce pochádza z roku 1602 a má takúto podobu: V modrom neskorogotickom štíte strieborný, zlato obutý svätec (sv. Jozef) so zlatou bradou a zlatou glóriou okolo hlavy, v pravici držiaci striebornú trojitú ľaliu na zlatej stopke, v pravici zlatú rámovú pílu so strieborným listom.

Obyvatelia Píly si erb vysvetľujú takto: Sv. Jozef je patrón tesárov a väčšina obyvateľov Píly boli tesári.

Trojitá ľalia- vyvierajú tu tri pramene pitnej vody a je tu čistá, panenská príroda.

Tento erb bol vydaný a uznaný heraldickou komisiou SR v roku 1998. Do stredu obce bol postavený v roku 1999.

Pečať obce Píla je okrúhla, uprostred s obecným symbolom a kruhopolisom OBEC PÍLA. Pečať má priemer 35 mm, čo je v súlade s domácimi zvyklosťami.

Vlajka obce Píla pozostáva zo siedmich pozdĺžnych pruhov vo farbách, modrej bielej, žltej, modrej bielej, žltej a modrej. Vlajka má pomer strán 2:3a ukončená je tromi cípmi , t.j. dvomi zástrihmi, siahajúcimi do tretiny listu vlajky.

Od spomenutých troch základných symbolov sú odvodené: okrúhle pečiatky obce, zástava obce, krátka zástava obce, koruhva obce, znaková zástava obce, kombinovaná koruhva obce a štandarda starostu.

Polit. pomery

V roku 1968 bola zmena politických pomerov, ktoré nastali v dôsledku vpádu vojsk Varšavskej zmluvy do našej vlasti a jej obsadenia a tzv. normalizácia – totalitný režim komunistickej vlády.

V roku 1989 nastal prelom- bolo zrušenie vedúcej strany KSC a vznikol nový demokratický štát.

Od roku 1989 boli zrušené MNV a boli pomenované na Obecné úrady.

V roku 1993 vznikol slovenský štát.

V roku 2001 prechádzajú právomoci zo štátu na OÚ, čím sa zblížil kontakt vybavovania s občanmi.

Starostovia od r. 1790

Ján Bátovič

Martin Sasko

Matej Sasko

Jozef Bátovič

Jozef Potočný

Juraj Šeliga

Jozef Guttman

Jozef Mičunek

Filip Sasko

Filip Altúr

Štefan Sasko

Jozef Mičunek

Michal Németh

Ondrej Nýmethy

Matej Pasantr

Ján Sasko

Teodor Kapp

Ján Sasko

Michal Herchel

LenhartHerchel

Karol Kaštýl

1941 – vládny komisár Leonart Herchel

1.10.1944- Píla prešla pod správu Častej- starosta Windinger

apríl 1945- predseda MNV František Sečkár; Píla prešla pod správu Častej

1954 - vznikol MNV Píla – predseda Martin Janál

1964 - Karol Mičunek 1986

1986 – Milan Ružek 1990

1990- Jozef Herchel 1995

1995 -Vladimír Juriš

Požiarnici

Dobrovoľný hasičský zbor – DHZ- bol založený 17.októbra 1926. Prvými činovníkmi hasičského zboru boli:

Karol Vendelín – veliteľ

Jozef Lehner – námestník veliteľa

Alojz Kočíšek – tajomník a pokladník

Alojz Hoffmann – strojník

Karol Kaštýl – gazda zboru

Heriber Svoreň – čatovodič

František Hoffmann – vedúci samaritného oddielu

Prví členovia boli: August Jelemenský, Michal Kvarda, Alfréd Čermák, Jozef Prutkay, Imrich Potočný, Alexander Kern, Karol Hoffmann – hasiči, Vojtech Bosák – revizor a Eta Vendelínová – samaritánka.

Samé prvé si zbor zadovážil čiapky a rovnošatu, neskôr ručnú striekačku, potom motorovú striekačku. Hasičské skladište si zriadil v roku 1931 v obecnom dome. Nová oficiálna požiarna zbrojnica bola daná do používania až v roku 1941. DHZ začal od začiatku existovať prevažne z vlastných príjmov – z podujatí, zábav, divadiel, vlastných zbierok a členských príspevkov. Členovia sa medzi sebou nazývali „bratia“ a zodpovedne pristupovali k svojim úlohám a povinnostiam. Členov prijímali na 6 mesačnú skúšobnú dobu a pokuta za neustanovenie na schôdzu bolo 1 Kčs – 1 krát, 2 Kčs – 2 krát. Vtedajší priemerný denný zárobok bol cca 12-14 Kčs.

Odborné vedomosti hasiči získavali z časopisu „Hasičské listy“. Technické cvičenia sa prevádzali každý mesiac. Do roku 1970 bolo v našej obci 9 požiarov:

V roku 1930 – požiar v byte Jozefa Trnku

1933 – požiar u Hermana Jakubca

1945 zhorela vodná píla patriaca Jozefovi Trnkovi, požiar sa preniesol na dom p. Kotálovej a miestny kostolík

1946 – zhorel dom Lukáša Svrčka, Lenharta Herchela a Rudolfa Nitschneidera

1957 zhorela obytná budova v majeri a strecha na 3 domoch

1964 – požiar v pivničných miestnostiach v objekte YMCA.

Posledný požiar bol v pivnici pri ústrednom kúrení v predajni Jednota.

Po nástupe demokratickej vlády v roku 1989 bola činnosť DHZ pozastavená, ale uvažuje sa o jej obnovení.

Obecný úrad ďakuje všetkým, ktorí sa podieľali na zostavení krkoniky obce: Jozefovi Jurišovi, Františkovi Kschillovi, Vladimírovi Jurišovi a Kataríne Kočíšekovej – napísala kroniku.

Rekonštrukcia kostola- interiér

Ako som už písala, rekonštrukcia kostola bola započatá v r. 2000. K celkovej ukončenosti rekonštrukcie exteriéru chýbal opraviť obraz „Nanebovzatia Panny Márie“ na priečelí kostola. Na rekonštrukciu sa podujal páter Prokop z Nitry – kalvárie. Pannu Máriu namaľoval pastelovými farbami, nie v nadživotnej veľkosti ako bol obraz namaľovaný doteraz, ale v životnej veľkosti. Tento starší páter obnovil obraz za 4 dni od 20.8.-23.8.2002.

Medzitým sa začalo s opravou interiéru kostola. Sväté omše sa zatiaľ slúžili v miestnom kultúrnom stredisku- v Osvetovej besede, kde bol presťahovaný interiér kostola: obojstranný stôl, kazateľnica, kľakadlo, kríž, stoličky a pomocný stôl. Omše sa tu slúžili 3 týždne (nedele).

Celý chór bol demontovaný. Renovovali ho Juraj Baxa a František Kočíšek. Vymenili všetky trámy a drevo kostola. Koncom augusta bol nový chór. 3. septembra sa odviezol obraz „Navštívenie P. Márie“ z interiéru kostola na rekonštrukciu p. Prokopovi do Nitry- Kalvárie. Interiér kostola sa začal maľovať Ivanom Užovičom. Celý kostol bol vymaľovaný na bielo, sokel na chóre je okrovej farby taktiež aj interiérová rímsa. Piatok 13. septembra 2002 bol kostol domaľovaný.

Prvú sv. omšu v zrekonštruovanom kostole, zatiaľ bez obrazu, slúžil vdp. Milan Jedinák, zastupujúci kňaz na dôchodku zo Šenkvic – p- dekan bol toho času na dovolenke.

Dňa 6.10.2002 bude kostol posvätený pri v slávnostnej sv. omši o 11.00 hod.

Oprava kostola:

Juriš Vladimír

Peško František

Kočíšek František

Hoffmann František

Lenner Ladislav

Baxa Juraj

Šíkula Rado

Šíkula Ľuboš

Džubina Jozef st.

Juriš Jozef

Minárik Jozef

Krútil Ján

Krútil Jozef

Zachar František

Púčik Stanislav

Slávik Jozef

Kočíšek Oto

Hrdlička Imrich

Jankto Peter

Bátovič Vladimír

Púčik Stanislav st.

Slaninka Štefan

Kočíšek Jozef

Juriš Andrej

Čistenie kostola:

Kočíšková Otília

Jurišová Melánia

Lindtnerová Pavlína

Púčiková Mária

Oslavy 400- tého výročia obce

Oslavy 400-tého výročia našej obce sa začali slávnostnou sv. omšou o 9,30 celebrou dekanom J. Loziňákom a vdp. Srholcom, kedy bol kostolík posvätený. Pokračovali slávnostným obedom v hoteli Hydrostav pre pozvaných hostí. O 14.00 mal p. starosta VI. Juriš prejav o minulosti, súčasnosti i budúcnosti a nasledovala ľudová zábava. Do tanca hrala skupina z Novej Bane. Počas zábavy sa občerstvenie – pivo , víno, obložené tanieri a divinový guláš podávalo zadarmo. Za účelom osláv bol vydaný prospekt o našej obci, ktorý znázorňuje minulosť i prítomnosť obce.

Občania mali možnosť nahliadnuť do dokumentoch o obci, zapísať sa do pamätnej knihy a zaspomínať si pri výstave fotografií na staré i novšie časy.

Školstvo

Od 1. júla a 1. septembra prešli kompetencie Okresného úradu Pezinok na samosprávu našej obce. Obecný úrad sa stal zriaďovateľom materskej školy. Prvé kroky boli splynofikovanie MŠ a Osvetovej besedy.

Polit. pomery

V septembri sa konali parlamentné voľby.

Komunálne voľby

Toto volebné obdobie bolo posledné, keď je v miestnom volebnom zastupiteľstve 9 poslancov. A to:

Mária Cimmermannová

Miroslav Fabian

Oto Kočíšek

Marta Koleková

Mária Meszárošová

Marta Mičunková

Mária Pešková

Štefan Slaninka

Peter Zimmermann

Všetci sú nezávislí kandidáti, starostom je Vladimír Juriš

Dňa 6.-7. decembra 2002 sa konali komunálne voľby. Občania mali možnosť vybrať 5 poslancov z nasledujúcich kandidátov: Jozef Herchl – KDĽ, Pavol Konečný – KDĽ, Radovan Mičunek - -NEKA, Mária Meszárošová -NEKA, Peter Zimmermann -NEKA,, Mária Cimmermannová V, Mária Pešková -NEKA, Oto Kočíšek -NEKA, kandidátom na starostu obce je Vladimír Juriš

Zvolení boli: Mária Pešková- hlasov

Peter Zimmermann – 117 hlasov

Mária Meszárošová – 98 hlasov

Mária Cimmermannová- 96 hlasov

Oto Kočíšek – 96 hlasov

Starosta: Vladimír Juriš- 127 hlasov

Sľub poslancov

Dňa 3.1.2003 sa konalo verejné zahájenie obecného zastupiteľstva, kde všetci zvolení poslanci, ale aj starosta obce skladali slávnostný sľub.

Kultúra

Na Silvestra sa poriadal v Osvetovej besede tradičný polnočný prípitok starostu obce, spojený so zábavou.

Rok 2003

január

Od januára majú stavebné úrady spoločnú úradovňu v Modre. Týka sa to obcí Častá, Doľany, Dubová, Píla, Vištuk a mesta Modry, taktiež boli na obec prenesené kompetencie školstva.

Apríl

Začalo sa zhotovovanie kanála z Podhorskej ulica do potoka Gidra.

Máj

Začala sa výstavba autobusovej zástavky na hornom konci.

Jún

Dokončená výstavba výstavba autobusovej zástavky na hornom konci.

Bolo v obci odohraté kúzelnícke predstavenie.

Boli započaté verejno-prospešné práce za účelom skrášenia obce.

Júl

Bola prevedená úprava ihriska – navozenie a prevalcovanie novej zeme.

Previedla sa stavebná údržba Osvetovej besedy – sokel.

Oprava oplotenia v materskej škole.

Konala sa hodová zábava.

Prevedená oprava kaplnky na hornej Píle.

Prevedená oprava mostu ku kostolíku- zváranie a nový náter.

Započala sa úprava toku Gidra na dolnom konci obce.

September

Obec sa zúčastnila na vinobraní v Pezinku, tým, že tam mala svoj stánok.

Október

Bolo započaté čistenie cintorína od lesa.

Rekonštrukcia prístupovej cesty k obecnému úradu, rozšírená o parkovacie miesta.

Bola započatá oprava požiarnej zbrojnice – klampiarske práce.

Farbenie zábradlí na mostoch v obci.

November

Začala sa úprava na Hámre – navozenie zeminy a úprava terénu.

Prevádzka KOBA s.r.o. obnovila výrobu.

Prevedená oprava plotu a brány k vstupu do obecného úradu.

December

Tradičný Silvestrovský prípitok starostu obce

Rok 2004

Vo februári bola prevedená oprava dlažieb v dome smútku

marec

Bolo odohraté divadelné predstavenie "Po pohrebe veselo" ochotníkmi z častej

Apríl

Začalo sa zhotovovať ozvučenie dom smútku

Máj

SR vstúpila do Európskej únie

Boli na obecnom úrade zhotovené mreže na balkóne

Začali sa práce na osvetlení cintorína, prevedená oprava el. vedenia na cintoríne.

Apríl

Obec sa začlenila do Červeno. Kamenského regiónu, ktoré vzniklo z obcí: Častá, Píla, Doľany, Štefanová, Budmerice, Jablonec, Vištuk, Dubová.

September

Výmena okien na Osvetovej besede.

Bola prevedená oprava ústredného kúrenia na OÚ a pohostinstve, bol namontovaný plynomer pre MŠ.

Osvetovú besedu využívajú ženy na cvičenie aerobiku.

Október

Maľba exteriéru osvetovej besedy a materskej školy

Začalo sa stavať 16 rodinných domov pod majerom, začal sa spracovávať nový územný plán obce.

Začal sa v obci separovať odpad – sklo, železo. Papier, plasty

December

Odovzdaná časť územného plánu na schválenie.

Rada školy pri MŠ zvolila za riaditeľku MŠ Katarínu Kočíškovú, učiteľkou sa stáva Eva Koláriková.

Starosta predniesol slávnostný prípitok.

Rok 2005

JANUÁR

- verejná schôdza na pripomienkovanie územného plánu obce

- v osvetovej besede sa uskutočnil maškarný ples pre deti, organizátormi boli obecný úrad a vedenie materskej školy

V súčasnosti je v tejto podhorskej dedine, okrem trvalo obývaných domov, množstvo chát, niekoľko hotelov a penziónov. Zastavané územie obce sa sústreďuje okolo hlavnej dopravnej trasy v území, ktoré je v úzkej doline potoka Gidra. Celá obec je obklopená lesmi. V okolí sú roztrúsené zariadenia Úradu vlády – **Častá Papiernička**, detská ozdravovňa **Biela Skala**, ozdravovňa **Detskej misie**, ktoré patria do katastra obce Častá a hotel Hydrostav, chata Rila a niekoľko súkromných chát, ktoré patria do katastra obce Dubová.

Naša obec Píla – pre vzácnu faunu a flóru bolo územie malokarpatských lesov vyhlásené za **Chránenú krajinnú oblasť Malé Karpaty**. Katastrálne územie obce je zaradené medzi katastre s priaznivou ekologickou kvalitou.

Demografické údaje a prognózy obyvateľstva

Vývoj počtu obyvateľstva

R o k	P o č e t o b y v a t e ľ o v
1869	389
1880	324
1890	317
1900	306
1910	279
1921	302
1930	337
1950	328
1961	382
1970	410

1.

1980	316
1991	248
2001	261
2004	281
2010	332

Počet rodinných domov v roku 2010 je 210 čísiel.

Vývoj obyvateľstva obce Píla podľa pohlavia :

Rok 1980	muži	ženy
	146	170
Rok 1991	119	129
Rok 2001	128	133

Zo sledovanie prirodzeného pohybu obyvateľov v obci za rok 2001 možno konštatovať, že pri pohybe obyvateľov prirodzenou menou je stabilný stav.

Náboženské zloženie obyvateľstva:

Najsilnejšie zastúpenie vierovyznania v obci je rímsko-katolícke. Z celkového počtu obyvateľov 261, v roku 2001 sa prihlásili :

rímsko-katolícke	221
grécko-katolícke	1
evanjelická cirkev augsburského vyznania	3
bez vyznania	28
nezistené	8

Národnostné zloženie:

Z celého počtu obyvateľov v roku 2001 sa hlási k slovenskej národnosti 259 obyvateľov, maďarskej 1, nezistenej 1.

Rodinná charakteristika :

V obci Píla žije :	
úplných rodín	40,9 %
neúplných rodín	6,5 %
viacdetných rodín	5,4 %
s 3 a viacdetných a spoločne	14,4 %

Možno konštatovať, že prevláda moderný typ rodiny. Predpoklad, že počet obyvateľov by do roku 2030 mohol vzrásť na maximálnych 350 obyvateľov.

Domový a bytový fond :

Je v obci za stúpený hlavne objektami rodinných domov s rôznou vekovou štruktúrou a stavebno technickým stavom a jedným bytovým domom.

V roku 2001 bolo v obci 104 rodinných domov, bytových domov 4, ostatné budovy 2, spolu bytový fond bol 110.

Z celkového počtu 80 trvalo obývaných bytov v roku 2001 bolo napojených :

na plyn zo siete	66 bytov
vodovod v byte	76

2.

verejnú kanalizáciu	1
žumpa alebo septik	74
splachovacie WC	61
kúpeľňa so sprchovacím kútom	70

Podľa vybavenia bytov a domácností je štandardná. V porovnaní s okresným priemerom, úroveň v obci je priemerná.

Podľa údajov poskytnutých Obecným úradom v Píle, bolo vydaných v obci 6 stavebných povolení. Obec registruje v roku 2004 desať nových žiadostí o stavebné pozemky.

Charakteristika zastavaného územia obce :

Urbanistická štruktúra zástavby obce je situovaná pozdĺž Hlavnej ulice, ktorá sa vinie v úzkej doline, súbežne s potokom Gidra. Má charakter typickej potočnej podhorskej dediny, bez výrazného centrálného priestoru – námestia. Kompaktná zástavba je situovaná v juhovýchodnej a strednej časti. V niektorých častiach potočná dedina postupne nadobúda charakter hromadnej dediny / obytná zástavba okolo kostola, zástavba rekreačných chat /.

Dominujúcu polohu v obci má kostol, ktorý je situovaný na kopci a čiastočne vyvažuje hmotu hradu Červený Kameň.

Objemnejšie pôsobia hospodárske objekty Štátnych lesov a novopostavené rodinné domy Okály / 4 / na mieste bývalej základnej školy.

Krajinno – estetické hodnoty :

Výrazná orientačná zeleň skupín a líniou vzrastej zelene sa nachádza aj v zastavanom území obce v areáli Obecného úradu a okolo kostola.

Zástavba v obci je pomerne v dobrom stavebno - technickom stave, preto sa v územnom pláne obce Píla neuvažuje a asanáciami.

Obec Píla má vybudovaný verejný vodovod pitnej vody. Zásobovaný je z prameňa **Maruša** a **Vyvieračka**, ktoré sú súčasťou podhorského skupinového vodovodu. Prameň **Maruša** sa nachádza v lokalite na Maruši pri južnej katastrálnej hranici obce Píla, v katastri obce Dubová. Prameň Maruša, vrátane prístupovej cesty je v súčasnosti zrekonštruovaná. Výdatnosť prameňa je $Q = 301/\text{sec}$.

Prameň **Vyvieračka** sa nachádza pri severozápadnej katastrálnej hranici obce Píla, v katastri obce Dubová.

Rozvodné vodovodné potrubia z vodojemu Píla sú vedené po oboch stranách Hlavnej ulice v obci Píla až do vodárenského areálu **u Sečkára**, ktorý sa nachádza v katastrálnom území obce Častá. Územie obce Píla nemá vybudovanú kanalizáciu a ČOV. Odkanalizovanie obce Píla vyžaduje vybudovať pre obec prečerpávaciu stanicu, ktorá by bola situovaná pravdepodobne v obci Častá v lokalite **rázcestie – rybníky**, odkiaľ by sa splašková voda vytláčaným potrubím dostávala do ČOV.

Ochrana kultúrnych pamiatok

V obci Píla sa nachádzajú architektonické a kultúrne pamiatky zapísané do ústredného zoznamu pamiatkového fondu, ktoré sa musia zachovať a chrániť:

kaplnka z konca 19. storočia na starých gotických základoch

náhrobok situovaný pri kaplnke

3.

Ochrana pamiatkového fondu

- * v intraviláne obce zachovať charakter vidieckej zástavby
- * v centre obce zachovať charakter historického pôdorysu
- * pri novej výstavbe zohľadniť merítko pôvodnej štruktúry – zástavby

Sociálna infraštruktúra

V obci sa nenachádza žiadne zdravotné ani sociálne zariadenie.

Obyvatelia obce Píla využívajú zdravotné stredisko Častá., lekáreň v obci Častá, ktorá sa nachádza vedľa zdravotného strediska a polikliniky v Modre.

V obci Častá je aj opatrovateľská služba, ktorú využívajú aj naši obyvatelia obce.

Školské a výchovné zariadenia

V obci Píla sa nenachádza základná škola. Žiaci z obce Píla navštevujú základnú školu

v obci Častá. Materská škola sa v obci nenachádza, bola zrušená pre malý počet detí, slabú propagáciu p. riaditeľky Kočíšekovej Kataríny, zanikla 1.septembra 2006.

Obchod a služby

Obchod – potraviny so základným sortimentom potravín.

Hostinec – situovaný pri obecnom úrade, počet miest na sedenie cca 70

Ubytovanie – penzión Pod Červeným Kameňom situovaný pri Hlavnej ceste, kapacita cca 40 lôžok. Všetky ostatné penzióny, ubytovne, hotely a rekreačné zariadenia pri Hlavnej ceste, ktorá spája obec Píla s rekreačným zariadením Častá – Pepiernička a hradom Červený kameň, patria do katastrálnych území obcí Častá a Dubová.

Služby – obyvatelia obce Píla využívajú služby poskytované obcami Častá a Dubová.

Ostatná vybavenosť

miestna ľudová knižnica sa nachádza v objekte obecného úradu s počtom cca 4078 knižných zväzkov

kultúrny dom sa nachádza v samostatnom objekte pri obecnom úrade

požiarna zbrojnica sa nachádza v objekte, ktorý je na Hlavnej ceste

kostol - kaplnka navštívenia panny Márie je postavená na starých gotických základoch z 19. storočia

dom smútku - nový objekt umiestnený v areáli cintorína sa nachádza v katastrálnom území obce Častá

cintorín – jeho východná polovica sa nachádza v katastrálnom území obce Častá

rímsko-katolícky farský úrad – kostol patrí pod farský úrad v Častej

Odpady

V katastrálnom území obce Píla sa nenachádza riadená skládka komunálneho odpadu. Obec Píla rieši likvidáciu komunálnych odpadov na riadenú skládku - Skládka odpadov Dubová s.r.o začala prevádzku v auguste v roku 2000.

4.

T v o r b a o d p a d o v

Rok	Domový odpad v tonách
1996	88
1997	115
1998	94
1999	71
2000	86
2001	69

V roku 2003 boli materiálovo zhodnocované iba papier, sklo a železo.

5.

R O K 2 0 0 6

V **januári** nadobudla platnosť územno – plánovacia dokumentácia obce Píla.
Bola zhotovená cesta, vodovod, plyn, elektrina pod majerom.
Prebehla kolaudácia plynu a električky pod majerom.
Začala sa výstavba 16 rodinných domov.

Rýchle topenie snehu v horách zapríčinilo v našej obci veľkú záplavu domov a záhrad okolo potoka Gidra. Bol vyhlásený povodňový stupeň č.3. Táto **záplava začala 28.3.2006**
Na výzvu obecného úradu, urobilo povodie Váhu veľmi malú úpravu vodného toku Gidra.
Na podnet obecného úradu a občanov obce bolo jednanie so Štátnymi lesmi Smolenice, aby sa predišlo ďalšiemu vytápaniu obce.

V auguste sa na Červenom kameni konali 2 dni oslavy / sobota, nedeľa / mikroregiónu Červenokameňského panstva. Patria sem obce : Píla, Častá, Dubová, Doľany, Štefanová Budmerice, Jablonec, Vištuk.

Hrad **Červený kameň** bol založený pred rokom 1240 kráľovnou Konštanciou, vdovou po českom panovníkovi Přemyslovi Otakarovi, dcérou uhorského kráľa Bélu III. V roku 1580 kúpil podiel Mikuláš II. Pálfi. Po striedaní majiteľov sa stáva až do roku 1945 majetkom Pálfiovcov.

December – voľby do obecného zastupiteľstva a starostu obce.

Za **starostu obce Píla** bol zvolený **Vladimír Juriš**

Poslanci :

- Zimmerman Peter
- Mesárošová Mária
- Pešková Mária Zlatica
- Kočíšek Otto
- Vaňková Zuzana

Dňa 15. 12.2006 bola v osvetovej besede verejná schôdza a na nej bol zložený sľub starostu obce a poslancov obecného zastupiteľstva.

6.

ROK 2007

Robila sa **rekonštrukcia** vodného **prameňa Žliabok** pri dome p. Kaštýlovej Alžbety. Prítomní občania pri rekonštrukcii : Juriš Vladimír, Juriš Andrej, Krútil Ján, Zimmerman Rudolf - Vlado, Šikula Radovan, Kschíll Erik.

Bola podaná **žiadosť o eurofondy na opravu obecného úradu** – rekonštrukciu. Táto žiadosť bola ministerstvom stavebníctva **zamietnutá**. Štúdia rekonštrukcie je k dispozícii na Obecnom úrade Píla k ďalšiemu využitiu.

17. 2. 2007 – Obecný úrad Píla organizoval maškarný ples pre deti.

V mesiaci **marec** bolo sprevádzkované verejné osvetlenie pre novopostavené domy pod majerom.

V mesiaci **máj** obecný úrad zabezpečil oslavu stavania mája, kde sa podával guláš a občerstvenie. O zábavu sa postarala hudobná skupina.

V mesiaci **jún** obecný úrad zorganizoval oslavu MDD v areáli bývalej materskej školy, bola zhotovená aj fotodokumentácia.

V mesiaci **august** t.j. 11.8.2007 sa konal festival MČK v Budmericiach.

V mesiaci **september** bola prevedená oprava domu smútku a výmena časti dlažby v interiéri, maľovanie, vonkajšia fasáda.

Bol zhotovený odpadový kanál pri Zimmermannovi Rudolfovi, Slávikovi Petrovi smerom po majer.

V mesiaci **október** t.j. **29.10.2007** znova podaná žiadosť na rekonštrukciu obecného úradu.

December 31.12.2007 obecný úrad v osvetovej besede poriadal Novoročný prípitok.

7.

ROK 2008

V mesiaci **január** projekt na opravu obecného úradu 2x zamietnutý.

V mesiaci **marec** obecný úrad organizoval v osvetovej besede maškarný ples pre deti.

V osvetovej besede pokračuje cvičenie žien pod vedením p. Slávikovej Ivany- manželky Dušana Slávika.

V mesiaci **jún** obecný úrad poriadal oslavu MDD v areáli materskej školy.

V mesiaci **august** t.j. 23.8.2008 sa konal festival MČK vo Vištuku.

V mesiaci **septembri** sa obec zúčastnila vinobrania v Modre.

V mesiaci **december** 31.12.2008 sa poriadal výstup na kopec Kukla, večer sa začala tradičná oslava a privítanie nového roka.

Obec zabezpečila občerstvenie na prípitok **Nového roka 2009**.

ROK 2009

V mesiaci **január** t.j. 16.1.2009 začala nová peňažná mena. Naša slovenská koruna sa zmenila na **EURO**.

V mesiaci **marec** – sobota 7.3.2009 obecný úrad organizoval maškarný ples pre deti.

V mesiaci **apríl** bolo začaté jednanie na výstavbu parku a ihriska pri obecnom úrade.

Tohtoročná zima bola bohatá na snehové zrážky. V prvej marcovej dekáde sa začali topiť tieto snehy a narobili dosť veľké problémy. Voda v potoku Gidra, ktorý tečie cez našu obec Píla, dosiahla maximum 97 cm výšku. V dedine narobila dosť škôd pod Hamrou pri ceste podmyla celý betonový panel, ktorý chránil hlavnú cestu od potoka. 12.marca 2009 voda v potoku Gidra už klesla na 57 cm. Počasie je stále veterné a každú chvíľu prší. Teploty v noci od 0 st.C – 4 st.C. Cez deň je teplota od + 4 st.C až do + 10 st.C.

8.

Dňa **4.4.2009 boli voľby prezidenta** Slovenskej republiky, bol zvolený **p. Gašparovič Ivan**.

V obci je zaužívané **stavať máj**. Starosta obce Juriš Vladimír zakúpil veľký smrek od štátnych lesov. Pred 1. májom večer sa stretli ľudia v obci a pomáhali stavať máj. Organizátorom pri stavbe mája bol p. Dobšovič Peter. O občerstvenie sa postaral hostinský p. Zelník Ľudovít.

Do našej obce chodieval dvakrát do týždňa **slúžiť sväté omše** dekan **Loziňák Jozef**. Pôsobil u nás 10 rokov. Sme mu veľmi povďační za opravu nášho kostolíka, ktorý je zasvätený navštíveniu panny Márie. Bola urobená oprava interiéru, nový chór je urobený z dreva,

ktorý zhotovil p. Baxa Juraj – manžel Michaeli Ružekovej. Z vonku bola urobená nová omietka. Veža, ktorá je menšia ihlanovitá, bola urobená z medeného plechu. Konštrukciu veže z dreva urobil Kočíšek Otto, syn pani kostolníčky Otýlie a Františka. Pánovi dekanovi Loziňákovi srdečne ďakujeme, lebo kostolík bol v dosť zlom stave. Po rekonštrukcii z ďaleka vyniká svojou krásou.

S dekanom Loziňákom sme sa pri vysluhovaní poslednej svätej omše dňa 21. 6. 2009 milo rozlúčili. Pred ukončením svätej omše sa starosta obce Vladimír Juriš a poslanec obecného zastupiteľstva Otto Kočíšek srdečne poďakovali za roky strávené medzi našimi veriacimi a odovzdali mu krásnu kyticu a dar v mene všetkých veriacich obce Píla. Po svätej omši sa urobilo malé občerstvenie pri kostolíku. Pagáče napiekli p. Púčiková Mária, Pešková Etelka, Pešková Zlatica, p. Peško František daroval biele a červené víno, p. Jurišová Melánia a Andrej zabezpečili nealko občerstvenie, p. Tomanová napiekla zákusky. Prvú júlovú nedeľu mávame v našej obci hody. Na túto svätú omšu už prišiel **nový kňaz p. Túma Viliam.**

Obciam od 1.júla boli krátené podielové dane od štátu, dôvodom je **svetová kríza.** Z toho dôvodu sa musí zväziť rozpočet na rok 2009.

November - voľby do VÚC krajov sa konali 28.11.2009.
Bolo 20 rokov po prevrate, zásadné zmeny v našej spoločnosti nazvané **Nežnou revolúciou.**

V druhej polovici roka 2009 sa vyskytol nový druh chrípky, ktorá sa volá **prasačia chrípka.**

9.

Rok 2010

V **januári** sa uskutočnilo výberové konanie na revitalizáciu verejnej plochy v obci Píla.

V **máji** sú v našej republike veľké záplavy. Povodne a víchrica narobili na Slovensku veľké škody. Najviac je zasiahnutý východ krajiny, brehy sa zosúvajú aj domy sa rozpadávajú. Voda z vlastných zdrojov – studní, sa nesmie používať. Terajšia vláda premiérky Ivety Radičovej sľúbila pomoc, ale zatiaľ nič nedostali.

V našej obci Píla sme nemali zaplavené žiadne obydlia, spodná voda vystúpila v pivniciach, obyvatelia nehlásili žiadne mimoriadne škody. Voda v našom potoku Gidra je stále okolo 60 cm. Dažďová voda veľmi pomaly klesá. Nepriaznivé počasie trvá od 15.mája 2010.

Poplatky / Eur / v domácnosti na hlavu – obyvatel'a obcí k 12.1.2010

Obec	Bývajáci sám	Dvojčlenná dom.	Trojčlenná dom.	Štvorčlenná dom.
Budmerice	20	40	60	80
Báhoň	16	32	48	64
Častá	22,63	45,26	67,89	90,52
Dol'any	13,32	26,64	39,96	53,28
Píla	18,25	36,50	54,75	73
Vištuk	21,50	43	64,50	86
Modra	18,25	36,50	54,75	73
Dubová	22,85	45,70	68,55	91,40

Texty do kroniky v rokoch 2005 – 2010 zostavil a napísal starosta obce Vladimír Juriš.